

BHARATI UPANISHAT

WORKS OF MAHAAKAVI BHAARATIYAAR

PART TWO

PROSE-WORKS

TRANSLATION AND EXPLANATION

by

Narayanalakshmi

DEDICATED

TO

ALL THE DEVOTEES

OF

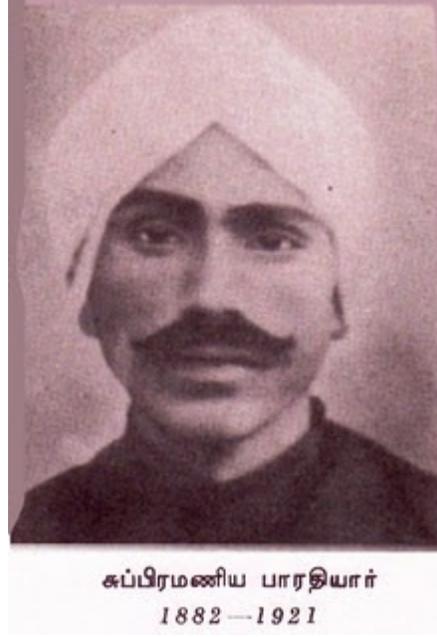
BHAARATIYAAR

ABOUT THE AUTHOR

Narayanalakshmi (Maa Tejaswini)

Narayanalakshmi, also known as Tejaswini in her ascetic life spent most of her life in the Himalayan terrain, engaged in the penance of knowledge. She is well-versed in all philosophies and is a scholar in Sanskrit language. Her mission life is to retrieve the lost knowledge of the ancient Rishis and offer it unblemished to all the seekers of the Truth.

She is from Bangalore, Karnataka, India.

BHAARATI, THE GREAT JEEVAN MUKTA

Subramanya Bharati is a renowned poet of Tamil Naadu known for his patriotic poems. However, very few have been able to know his hidden side, his realized state, his knowledge of Upanishads and Vedas, his philosophy, his state of a JeevanMukta (liberated while alive).

Here is an attempt to explain the meanings of his 'Knowledge-poems' based on his knowledge of Upanishads and his self-realized state.

- *Narayanalakshmi*

VACHANA KAVITHAI/PROSE WORKS

INTRODUCTION

Bharati was a realized Sage.

He did not don a saffron cloth; he did not live inside a cave. He did not have crowd of disciples. He did not give lectures on platforms; nor did he do produce gold and ashes in his hand to attract people.

He just realized the Self as if it was a natural thing to do for any human with thinking capacity.

He knew many languages; had studied all that could be read whatever he could reach out for. Rice and grains might not be found in the kitchen on a daily basis; but books and papers were scattered all over his house like diamonds of immense value.

Bharati had faith in Vedas; in scriptures; in himself.

What he studied just became part of his own 'Knowledge-Self'.

If he just uttered 'AHAM BRAHMAASMI' (I am Brahman) he was already 'BRAHMAASMI' (I am Brahman) without any contemplation process as such.

What Saadhana do you need to remember your forgotten self?

Where do you search for the Self outside yourself?

Bharati realized the Self, the moment he uttered AHAM BRAHMAASMI!

His thoughts were true; not like the thoughts of ordinary men.

Scriptures talk of noble souls descending down to earth for a revival of Dharma; Bharati must indeed be a noble being who came down on earth from a higher world just to change the thinking pattern of his country.

Love, patriotism, women's right, philosophy, Tamil- all took a new life with his arrival on earth.

His knowledge level was far beyond the ordinary human level.

When he knew he was Brahman, he could not identify with his mortal coil; he talked always from the Brahman level. He would not pretend to be ordinary or compromise with the world stupidity. He was what he was; a great store-house of knowledge, imagination and courage. No matter what others thought of him, he stuck to his identity of the Higher Self. He always talked, lived in that level.

For him, there were only two things that were to be dealt with – Unmanifest Brahman and manifest Brahman –Brahman or Chit which remained without perceptions and Chit which remained with perceptions. He called the Chit with perceptions as Shakti- the Supreme power of Brahman, Mother Supreme – ParaaShakti.

How can you reach the Chit hiding behind this perceived world?

Only through the perceived world; the visible Mother who was all around cuddling all of us to her bosom; as the perceived.

What does it matter if Mother was there as the white Himalayan Mountains or as the dilapidated house he lived in the utter poverty level! Mother is Mother.

He reached 'That Brahman' through 'This Mother' all around him. How to do that?

Through his simple prose-articles which start like ordinary sentences, he starts describing the ordinary scenes of the world in front of him; slowly climbs through the ladder of imagination to the Supreme beyond the words and thoughts. No; he did not enter trance state by such Self-states; rather like Krishna or Rama he completely involved himself in rising others from their ignorant level.

With a wife who could not ever grasp the greatness of his personality, in a community which ridiculed him as an eccentric insane character, in a country which was struggling to free from the iron chains of slavery, he as a JeevanMukta worked hard for improving the thinking level of the society. He was proud be an Indian and donned a turban as a mark of his superiority as a child of Mother Bhaarata. He never bent his head down in any trying circumstances.

If he was in trouble, he ordered or prayed to his ParaaShakti, the manifest Brahman to solve the day to day problems; and of course ParaaShakti obeyed his commands. Was he not her very essence, the Supreme Brahman!?

In this section – all the articles are based on the truths of Vedas simplified to the most common level.

Sun – MITRA, Wind- VAAYU, Water – VARUNA, Fire- AGNI, - all are Deities propitiated in Vedas.

And of course they are all various forms of Manifest Brahman – SHAKTI, according to Bharati.

So thus he starts his article- a mixture of Vedas, Upanishads, imaginations, and day to day ordinary scenes -

“In the ocean of Shakti, Sun is just a water bubble....

பாரதித் திருவடி போற்றி
[SALUTATION TO THE SACRED FEET OF BHAARATI]
ஓம்
AUM

CONTENTS

- 1) சக்தி SHAKTI [POWER OF BRAHMAN-STATE- pg 6
- 2) காற்று KAATRU [WIND- PRAANA SHAKTI] - pg 25
- 3) கடல் [OCEAN -POWER OF WATER] -pg 52
- 4) ஜகத் சித்திரம் [WORLD SCENES; PERCEIVED SCENES] - pg 56
- 5) காட்சி [SCENE]
FIRST BRANCH: BLISS - pg 74
SECOND BRANCH: GLORY- pg 80

PART ONE

சக்தி

SHAKTI

[POWER OF BRAHMAN-STATE]

(1)

Where all do you find movement?
 Look around yourself; at yourself also.
 What all you see in front of you, note them down like Bharati.
 You will see Shakti manifest there and all!
 The entire perceived phenomenon is the expression of Brahman's power.
 Reality-state alone exists as the manifestation of its power, its nature, its
 essence.
 Brahman is Shivam, the auspiciousness.
 Jagat is Shakti, the very shine of that auspicious state.
 Shivam is Shakti.
 Shakti is Shivam.
 Brahman is Jagat.
 Jagat is Brahman.
 They are not two or one; but just that!

சக்தி வெள்ளத்திலே ஞாயிறு ஓர் குமிழியாம்
 சக்திப் பொய்கையிலே ஞாயிறு ஒரு மலர்
 சக்தி அநந்தம் எல்லையற்றது முடிவற்றது
 அசையாமையில் அசைவு காட்டுவது

*In the ocean of Shakti, Sun is just a water bubble.
 In the huge lake of Shakti, Sun is a flower.
 Shakti is 'Anantam' (endless). Shakti is limitless. Shakti is endless.
 It is what that shows movement in the movement-less.*

சக்தி அடிப்பது, துரத்துவது, கூட்டுவது, பிணைப்பது,
கலப்பது, உதறுவது, புடைப்பது, வீசுவது, சுழற்றுவது, கட்டுவது,
சிதறடிப்பது, தூற்றுவது, ஊதிவிடுவது, நிறுத்துவது, ஓட்டுவது,
ஒன்றாக்குவது, பலவாக்குவது

*Shakti is - beating, chasing, sweeping, joining, mixing, shaking off,
winnowing, throwing, rotating, tying, scattering, blowing, stopping, driving,
making everything into one, making many into one.*

சக்தி குளிர் செய்வது, அனல் தருவது,
குதுகுதுப்புத் தருவது, குதூஹலந் தருவது, நோவு தீர்ப்பது,
இயல்பு தருவது, இயல்பு மாற்றுவது, சோர்வு தருவது,
ஊக்கந் தருவது, எழுச்சி தருவது, கிளர்ச்சி தருவது,
மலர்விப்பது, புளகஞ் செய்வது, கொல்வது, உயிர் தருவது

*Shakti is- cooling, heating, warming, cheering, removing pain, giving one's
nature, changing one's nature, giving tiredness, giving enthusiasm, giving
zeal, upsurge of feeling, making the flowers bloom, giving horripulations,
killing, giving life.*

சக்தி மகிழ்ச்சி தருவது, சினந் தருவது, வெறுப்புத் தருவது, உவப்புத்
தருவது, பகைமை தருவது, காதல் மூட்டுவது, உறுதி தருவது, அச்சந்
தருவது, கொதிப்புத் தருவது, ஆற்றுவது.

*Shakti is- giving joy, giving anger, giving hatred, giving saltish taste, giving
enmity, rising passionate love, giving firmness, giving fear, giving boiling,
cooling.*

சக்தி முகர்வது, சுவைப்பது, தீண்டுவது, கேட்பது, காண்பது
சக்தி நினைப்பது, ஆராய்வது, கணிப்பது, தீர்மானஞ்செய்வது,
கனாக்காண்பது, கற்பனை புரிவது, தேடுவது, சுழல்வது,
பற்றிநிற்பது, எண்ணமிடுவது, பகுத்தறிவது
சக்திமயக்கந் தருவது, தெளிவு தருவது
சக்தி உணர்வது

Shakti is- smelling, tasting, touching, hearing, seeing.

Shakti is- thinking, analyzing, calculating, deciding, dreaming, imagining, searching, rotating, holding on to objects, pondering, discriminating, deluding, clarifying, being conscious.

Shakti is consciousness (awareness; all that you are aware of.).

பிரமன் மகள், கண்ணன் தங்கை, சிவன் மனைவி
கண்ணன் மனைவி, சிவன் மகள், பிரமன் தங்கை
பிரமனுக்கும் கண்ணனுக்கும் சிவனுக்கும் தாய்

And all the female Goddesses who are with the Trinities are Shakti in those forms, whatever be their relation to those Gods.

*Brahma's daughter, Krishna's (Vishnu's) sister, Shiva's wife,
Krishna's wife, Shiva's daughter, Brahma's sister,
Mother of Brahma, Krishna and Shiva*

[Shakti is the first and foremost manifestation of Brahman.

She is not 'produced' from Brahman, but yet she rises from Brahman.

What is Brahman?

It is something beyond the grasp of definitions and surely not an object that can be perceived by the senses or mind.

Brahman is that from which Shakti appears as all that is perceived.

She is Brahman in essence. She is Brahman.

But in the pure level of Brahman, she cannot be approached, as that Brahman is second less. But this Brahman named Shakti is approachable.

She is everywhere, in every movement, in every object, in every action, in every thought that raises in the mind, in every thinking pattern, in every being as the very individual self, as all.

You can communicate with her through anything.

Think of yourself also.

You are also a form of Shakti and your essence is the Unmanifest!

சக்தி முதற் பொருள்
 பொருளில்லாப் பொருளின் விளைவில்லா விளைவு
 சக்திக் கடலிலே ஞாயிறு ஓர் நுரை
 சக்தி வீணையிலே ஞாயிறு ஒரு வீடு, ஒரு ஸ்வர ஸ்தானம்
 சக்திக் கூத்திலே ஒளி ஒரு தாளம்
 சக்தியின் கலைகளிலே ஒளி யொன்று
 சக்தி வாழ்க

*Shakti is the first object (of awareness).
 She is the product-less product of the thing which is not a thing.*

Shakti is the very nature of Brahman.
 Brahman is aware of this Shakti alone; she is the Jagat, the perceived.
 That Brahman is not a person, or a god, or entity with intelligence.
 It is all. It is not a thing that can be perceived by the senses or the mind; or
 understood by the intellect. It cannot be described by words with meanings.
 It cannot be defined ever.

Sun- Mitra- Friend of all - the deity to be worshiped and prayed!
 What is Sun in this ocean of perceived phenomenon - in this ocean of
 manifest Brahman - in this ocean of Shakti the Supreme power of Brahman?

In the Shakti Ocean, Sun is just a tiny bubble of foam.
 In the Veenaa of Shakti, Sun is a small portion of a string, a tiny area from
 where a sound comes.

Light is a single beat in the mad dance of Shakti.
 Light is one digit of Shakti.
 May Shakti be praised!

(2)

காக்கை கத்துகிறது.

ஞாயிறு வையக மாகிய கழனியில் வயிர வொளியாகிய
நீர் பாய்ச்சுகிறது.

அதனை மேகங்கள் வந்து மறைக்கின்றன.

அஃது மேகங்களை ஊடுருவிச் செல்லுகின்றது.

மேகமாகிய சல்லடையில் ஒளியாகிய புலனை வடிகட்டும் போது,
மண்டி கீழும், தெளிவு மேலுமாக நிற்கின்றன.

கோழி கூவுகின்றது. எறும்பு ஊர்ந்து செல்கின்றது. ஈ பறக்கின்றது.

இளைஞன் சித்திரத்திலே கருத்துச் செலுத்துகிறான்.

இவையனைத்தும் மஹா சக்தியின் தொழில்.

அவள்நம்மைக் கர்ம யோகத்தில் நாட்டுக.

நமக்குச் செய்கை இயல்பாகுக.

ரசமுள்ள செய்கை, இன்பமுடைய செய்கை, வலிய செய்கை,

சலிப்பில்லாத செய்கை, விளையும் செய்கை,

பரவும் செய்கை, கூடிவரும் செய்கை, இறுதியற்ற செய்கை,

நமக்கு மஹாசக்தி அருள் செய்க.

கவிதை, காவல், ஊட்டுதல், வளர்த்தல், மாசெடுத்தல், நலந்தருதல்,

ஒளிபெய்தல் - இச்செயல்கள் நமக்கு மஹாசக்தி அருள் புரிக.

அன்புநீர் பாய்ச்சி, அறவென்னும் ஏருழுது, சாத்திரங்களை போக்கி,

வேதப்பயிர் செய்து, இன்பப் பயனறிந்து தின்பதற்கு

மஹாசக்தியின் துணை வேண்டுகின்றோம்.

அதற்கு அவள் தருக.

[Hot Sun; not the Nandana Garden of Indra!
 Not parrots and nightingales; but crows!
 Yet the imagination of the poet changes the sweaty, dusty, sunny scene to a beautiful expression of Shakti and that leads him to see the entire Vedic truth in a fraction of a second!

Crow is cawing.

Sun means Brahman!
 Earth is the field of Vaasanaas; the body!
 Rays of consciousness flood through the body making the inert object (body) filled with life and thoughts.
 Clouds named 'ignorance of the Self block' it.
 Yet the Sun crosses through all those obstacles and shines forth as sense perceptions and the world gets revealed.
 Sun (Brahman) as the inert shines as the perceived world; and as the pure consciousness stays as the witness of all.

Sun drenches the field called earth, with the water namely his diamond rays of light. Clouds come and cover it. It passes through the clouds. The light called sense gets filtered through the sieve of the cloud, the sediment stays down, and clarity stays up.

And Brahman shines as the ordinary scenes of the world!
 He is essence of all that is there – ant, cock, fly or mosquito...or anything or anybody! Shakti , his manifest power stays as all these names and forms!

*Cock is crowing. Ant is crawling. Fly is flying.
 The young man is absorbed in the painting.
 All this is the function of the great Shakti.
 Let her make us get steadfast in Karma Yoga.*

What is KarmaYoga?

Do actions without the idea of doer-ship, without being anxious about the failure or success of the actions, concentrating only on the work and make it perfect – that is the Yoga of Action proposed by Lord Krishna.
 Such Yoga should not be an effortful practice but a natural way of doing actions.

Naturally one should be always in the state of Self. as the witness of all; and the actions should go on by themselves as an expression of Shakti.
 That alone is SAHAJA STHITI – the natural way of existing in the world.

Let action be natural to us.

What are the actions that we see in front of us?

Nice action, joyous action, forced action, tireless action, growing action, spreading action, joining action, endless action.

And all that is Shakti!

Let Mahaa Shakti be graceful to us.

Poetry, guarding, feeding, bringing up, removing dirt, giving welfare, pouring light – let these actions get us the grace of Mahaa Shakti.

What else should we pray for?

Love should flow towards all as the Self!

Dharma should be the foundation of all our actions.

All the unwanted scriptures which have corrupted the meanings of Vedas should be weeded out.

Vedas should be understood in their proper light.

We must be established in the bliss of Brahman at all times!

For that only Mahaa Shakti can help.

Since she is the essence of all actions, she alone can manifest as the practice of 'Karma- Yoga' and lead us towards the goal of Self-realization.

To channel the waters of love, till the land of Dharma, weed away all the scriptures, grow the crop of Vedas, get the yield of bliss and to consume it, we need the support of Mahaa Shakti. Let her bestow us that.

(3)

இருள் வந்தது, ஆந்தைகள் மகிழ்ந்தன.
காட்டிலே காதலனை நாடிச் சென்ற ஒரு பெண் தனியே கலங்கிப்
புலம்பினாள்.
ஒளி வந்ததது; காதலன் வந்தான். பெண் மகிழ்ந்தாள்.

Night!
Only ignorant can be happy in the dark night of delusion!
Individual self- is lost in the dark forest of ignorance.
Knowledge appeared.
Self-state was realized.
There was only bliss!

*Night arrived. Owls were happy.
The girl who went in search of her lover to the forest lamented alone in the
forest.
Light came. Lover came. Girl was happy.*

And this was possible by the grace of Mahaa Shakti!

நாம் அச்சங் கொண்டோம்; தாய் அதனை நீக்கி உறுதி தந்தாள்.
நாம் துயர் கொண்டோம். தாய் அதை மாற்றிக் களிப்புத் தந்தாள்.
குனிந்த தலையை நிமிர்த்தினாள்;
சோர்ந்த விழியில் ஒளி சேர்த்தாள்;
கலங்கிய நெஞ்சிலே தெளிவு வைத்தாள்;
இருண்ட மதியிலே ஒளி கொடுத்தாள்.
மஹா சக்தி வாழ்க

*We were afraid.
Mother removed it and gave us firmness.
We were unhappy.
Mother changed it and made us happy.
She lifted the head which had bent down.
She added light to the exhausted eyes.
She gave clarity to the distressed mind.
She gave light to the dark intellect.
Let Mahaa Shakti be praised!*

(4)

This Shakti is the individual self labeled 'Bharati' the so-called 'I' I think as myself.

She is my body, thoughts, my life-force, my actions, myself.

She is manifest as me, the Bharati.

If I keep her always there, then I will cross over death!

How to bind her?

How to keep her as me always?

How do I continue to be a Bharati even after the body falls?

My essence is poetry and love!

I want to continue as the same.

I may not continue to live as the physical body; but yet I do not want to lose my essence and melt off!

For that, Shakti has to be manifest as me at all times.

How to do that?

How to tie her up?

“மண்ணிலே வேலி போடலாம். வானத்திலே வேலி போடலாமா?”
என்றான் ராம கிருஷ்ண முனி.

ஐதத்தைக் கட்டலாம், சக்தியைக் கட்டலாமா?

உடலைக் கட்டலாம், உயிரைக் கட்டலாமா?

என்னிடத்தே சக்தி எனதுயிரிலும் உள்ளத்திலும் நிற்கின்றாள்.
சக்திக்கு அநந்தமான கோயில்கள் வேண்டும்.

தொடக்கமும் முடிவுமில்லாத காலத்திலே
நிமிஷந்தோறும் அவளுக்குப் புதிய கோயில்கள் வேண்டும்.

இந்த அநந்தமான கோயில்களிலே ஒன்றுக்கு 'நான்' என்று பெயர்.
இதனை ஓயாமல் புதுப்பித்துக்கொண்டிருந்தால், சக்தி இதில்
இருப்பாள்.

இது பழமைப்பட்டுப் போனவுடன், இதை விட்டுவிடுவாள்.
இப்போது அவள் என்னுள்ளே நிறைந்திருக்கின்றாள்.

இப்போது எனதுயிரிலே வேகமும் நிறைவும்
பொருந்தியிருக்கின்றன.

இப்போது எனதுடலிலே சுகமும் வலிமையும் அமைந்திருக்கின்றன.

இப்போது என்னுள்ளத்திலே தெளிவு நிலவிடுகின்றது.

இது எனக்குப் போதும்.

“சென்றது கருத”மாட்டேன். “நாளைச் சேர்வது நிக்க” மாட்டேன்.

இப்போது என்னுள்ளே சக்தி கொலுவீற்றிருக்கின்றாள்.

அவள் நீடுழி வாழ்க.

அவளைப் போற்றுகின்றேன், புகழ்கின்றேன்.

வாய் ஓயாமல் வாழ்த்துகின்றேன்.

*‘We can put a fence around the land!
Can we put a fence around the sky (space)?’
asked Sage Ramakrishna!*

*We can bind the inert. Can we bind Shakti?
We can tie the body. Can we tie the life within?*

Shakti is within me, in my life and in my mind.

How to keep her always within me?

By worshipping her?

What ..? By building a temple and worshipping her in a statue form?

No, that won't work!

The entire world is her statue.

We must build a temple within us!

We make her essence, the Brahman-state of knowledge shine always; then she will also stay as me, the Bharati, the manifest Brahman!

Every second, I should be in the state of the Self, without a break!

Then Shakti will remain pleased with us and safeguard our identity.

Shakti needs countless temples.

She needs temples every second in the Time which is beginning-less and endless.

Of these endless temples, one of them is named ‘I’.

(Individual Self which is actually the Supreme Self)

If there is a slack in this ceaseless contemplation of the Self, then Shakti will leave us. Our identity with the body will leak in; and we become a prey for Yama!

If that (temple) is continually kept renewed, Shakti will stay inside it. If it (the temple) becomes old, she will leave it.

**Now I am in the state of the Self!
Shakti is completely within me since I am Brahman!**

Now she is fully within me.

Now I am full – POORNA

Now in my soul, there is speed and completeness joined well.
Now inside my body, happiness and strength are well settled.
Now in my mind, clarity is established.
This is enough for me.

'What is gone' I will not think about.

'What is coming tomorrow' I will not think about.

**Since I know my true essence, I will never swerve from the state of Self!
I worship her by building countless temples of Self-contemplation
ceaselessly.**

I never have the identity with the limited body-structure.

I am Brahman.

I worship her as the awareness of my true nature.

She will never leave me ever.

She will stay as my power and manifest as me the Bharati.

I will always be there.

Now Shakti adorns within me. Let her be there forever.

I adore her. I worship her.

I praise her in my mouth ceaselessly.

(5)

“மண்ணிலே வேலி போடலாம். வானத்திலே வேலி போடலாமா?”
போடலாம். மண்ணிலும் வானந்தானே நிரம்பி யிருக்கின்றது?
மண்ணைக் கட்டினால் அதிலுள்ள வானத்தைக் காட்டியதாகாதா?

உடலைக் கட்டு, உயிரைக் கட்டலாம்.
உயிரைக் கட்டு, உள்ளத்தைக் கட்டலாம்.
உள்ளத்தைக் கட்டு, சக்தியை கட்டலாம்.
அநந்த சக்திக்கு கட்டுப்படுவதில் வருத்த மில்லை.

என் முன்னே பஞ்சுத் தலையணை கிடக்கிறது.
அதற்கு ஒரு வடிவம். ஓரளவு, ஒரு நியமம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது.
இந்த நியமத்தை, அழியாதபடி, சக்தி பின்னே நின்று
காத்துக்கொண்டிருக்கிறாள்.
மனித ஜாதி இருக்குமளவும் இதே தலையணை அழிவெய்தாதபடி
காக்கலாம்.

அதனை அடிக்கடி புதுப்பித்தக்கொண்டிருந்தால்,
அந்த “வடிவத்திலே” சக்தி நீடித்து நிற்கும்.
புதுப்பிக்கா விட்டால் அவ்“வடிவம்” மாறும்.

அழுக்குத் தலையணை, ஒட்டைத் தலையணை, பழைய
தலையணை-
அதிலுள்ள பஞ்சை யெடுத்துப் புதிய மெத்தையிலே போடு.
மேலுறையைக் கந்தையென்று வெளியே எறி.
அந்த “வடிவம்” அழிந்துவிட்டது.

வடிவத்தைக் காத்தால், சக்தியைக் காக்கலாம்;
அதாவது சக்தியை, அவ்வடிவத்திலே காக்கலாம்;
வடிவம் மாறினும் சக்தி மாறுவதில்லை.
எங்கும், எதனிலும், எப்போதும்,
எல்லாவிதத் தொழில்களும் காட்டுவது சக்தி.
வடிவத்தைக்காப்பது நன்று, சக்தியின் பொருட்டாக.

சக்தியைப் போற்றுதல் நன்று, வடிவத்தைக் காக்குமாறு;
ஆனால் வடிவத்தை மாத்திரம் போற்றுவார் சக்தியை இழந்து
விடுவார்.

'We can put a fence around the land! Can we put a fence around the air?'
We can!

Even the land is filled with space only!
If we bind the land, we bind the space within also!

We can control the senses and body and thus bind the space of Brahman and his power inside us!]

Bind the body; soul can be bound.
Bind the soul; mind can be bound.
Bind the mind; Shakti can be bound.
The endless Shakti does not mind getting tied up.

How is it possible?
Take the example of the pillow! Our body is like this pillow!

In front of me lies a cotton pillow.
It has a shape, measure, and a rule.
Without destroying the rule, Shakti stands behind, safeguarding it.
Till the human race lasts, this pillow can be kept protected without getting destroyed.

How?

If we keep on renewing it, then Shakti will remain always in it in that 'shape'. If it is not renewed, that 'shape' will change.

To explain-

Body is what? It is dirty, stinking, has nine holes; and keeps growing old!

Dirty pillow; holed pillow; old pillow-

When the body covering gets old, the inner mind with its desires and Karmas gets thrown into another new cover with a new shape and the pillow; and sort of continues to live!

*Remove the cotton within and put it in a new mattress.
Throw off the dirty covering as a waste cloth.
That 'shape' is destroyed.*

How to preserve the shape?

Do not get thrown into another covering!

If the Self is realized, you are no more the body which is dirty, stinking and with holes. You are pure shapeless essence of Brahman.

Then you do not get thrown into another body.

You never become old.

You are always new as the Self.

Shakti will then stay in us as our expression of Chit.

*If the 'shape' (true nature as the Self) is protected, Shakti can be protected.
That means, Shakti can be protected in that form.*

Essence of the individual Self gets protected. That is how Shiva, Vishnu and others safeguard their identities by remaining in the Self-state always.

Pillow can remain as a pillow if the inner cotton and shape is preserved well. It need not become a mattress and change its essence.

Though the 'shape' changes, Shakti (power of manifestation) does not change.

Though we have stopped identifying with the body, and are one with the true nature of the Self, the same Shakti is there.

At all places, in all things, at all times all the functions are exhibited by Shakti.

The 'shape' (true nature of the Self) should be protected for the sake of Shakti.

It is good to pray to Shakti to protect the shape (Self-nature).

But those who adore only the 'shape' (body-shape) will lose Shakti.

(6)

பாம்பு பிடாரன் குழலூதுகின்றான்.

“இனிய இசை சோகமுடையது” என்பது கேட்டுள்ளோம்.

ஆனால், இப் பிடாரன் ஒலிக்கும் இசை மிகவும் இனியதாயினும் சோக ரசந் தவிர்ந்தது.

இஃதோர் பண்டிதன் தர்க்கிப்பது போலிருக்கின்றது.

ஒரு நாவலன் பொருள் நிறைந்த சிறியசிறிய வாக்கியங்களை அடுக்கிக் கொண்டு போவது போலிக்கிறது.

இந்தப் பிடாரன் என்ன வாதாடுகிறான்?

“தான தந்தத் தான தந்தத் தா-தனத்
தான தந்தன தான தந்தன தா-
தந்தனத்தன தந்தனத்தன தா”

அவ்விதமானப் பல வகைகளில் மாற்றிச்
சுருள் சுருளாக வாசித்துக் கொண்டு போகிறான்.

இதற்குப் பொருளென்ன?

ஒரு குழந்தை இதற்குப் பின்வருமாறு பொருள் சொல்லலாயிற்று:

“காளிக்குப் பூச்சூட்டினேன், அதைக் கழுதையென்று தின்ன வந்ததே.”

பராசக்தியின் பொருட்டு இவ்வுடல் கட்டினேன்.

அதைப் பாவத்தால் விளைந்த நோய் தின்ன வந்தது.

பராசக்தியைச் சரணடைந்தேன். நோய் மறைந்துவிட்டது.

பராசக்தி ஒளியேறி என் அகத்திலே விளங்கலாயினள்.

அவள் வாழ்க.

Another ordinary scene on the road!

Lots of noises and shouts, here and there!

Whereas an ordinary man would close his ears and search for the silence in a quite room, Bharati finds music in those random noises.

He hears the orchestra played by Shakti!

*The snake-charmer is playing the flute.
 'Melody songs are all pathos' so we have heard.
 But what this snake charmer is playing is sweet and without any pathos!
 It is like a scholar arguing.
 It is like an author adding profound sentences one after the other.
 What is this snake-charmer arguing about?*

*'Thaana thantha thaana thantha thaa- thanath-
 Thaana thanthana thaana thanthana thaa-
 Thanthanaththana thanthanaththana thaa'*

*Like this, he is playing round and round in circles as it were.
 What is the meaning of this?
 A child explained the meaning for that in this manner.
 'I offered the flower to Kaali! A donkey came and ate it off'*

I am with a body and my goal is to realize the truth.
 This body is an expression of ParaaShakti, power of Brahman.
 But the disease called ignorance is eating it up. And death will overtake it.
 But I took shelter in ParaaShakti.
 She gave me the knowledge and is shining in my heart as the knowledge
 Supreme.

*I built this body for ParaaShakti.
 That is getting eaten by a disease arising out of sin.
 I took shelter in ParaaShakti. The disease vanished.
 ParaaShakti came as the light and is shining within me.
 Let her be praised.*

(7)

பாம்புப் பிடாரன் குழலூதுகின்றான்.
 குழலிலே இசை பிறந்ததா? தொளையிலே பிறந்ததா?
 பாம்புப் பிடாரன் மூச்சிலே பிறந்ததா?
 அவனுள்ளத்திலே பிறந்தது; குழலிலே வெளிப்பட்டது.

உள்ளம் தனியே ஒலிக்காது. குழல் தனியே இசை புரியாது.
 உள்ளம் குழலிலே ஒட்டாது.

உள்ளம் மூச்சிலே ஓட்டும். மூச்சு குழலிலே ஓட்டும். குழல் பாடும்.
இஃது சக்தியின் லீலை.

அவள் உள்ளத்திலே பாடுகிறாள். அது குழலின் தொளையிலே
கேட்கிறது.

பொருந்தாத பொருள்களைப் பொருத்தி வைத்து
அதிலே இசை யுண்டாக்குதல்- சக்தி.

தொம்பப் பிள்ளைகள் பிச்சைக்குக் கத்துகின்றன.

பிடாரன் குழலையும் தொம்பக் குழந்தைகளின் குரலையும்
யார் சுருதி சேர்த்து விட்டது? சக்தி.

“ஜாரிகை வேணும்; ஜரிகை?”

என்றொருவன் கத்திக்கொண்டு போகிறான். அதே சுருதியில்.

ஆ! பொருள் கண்டு கொண்டேன்.

பிடாரன் உயிரிலும், தொம்பக் குழந்தைகளின் உயிரிலும்

ஜரிகைக்காரன் உயிரிலும் ஒரே சக்தி விளையாடுகின்றது.

கருவி பல. பாணன் ஒருவன்.

தோற்றம் பல. சக்தி ஒன்று.

அஃது வாழ்க.

The snake-charmer is playing the flute.

Did the music rise out of the flute? Or did it rise from the hole?

Did it rise from the breath of the snake charmer?

Flute is the body with holes. It is inert.

Breath is Praana.

Mind (Awareness-power) connects to the Praana and Praana connects to the
body; and individual Jeeva goes through a life.

It (Music) rose from his mind; and came out of the flute.

Mind cannot make sound by itself.

Flute cannot play by itself.

Mind cannot connect to the flute.

Mind can connect to the breath.

Breath can connect to the flute.

Flute will sing.

*This is the sport of Shakti.
She sings from the heart.
That is heard from the holes of the flute.
To connect unconnected things and make music out of them is - Shakti.*

*Domba children (street acrobats) are shouting and begging for alms.
Who tuned the flute of the snake charmer and the Domba children's shouts
together? Shakti!*

*“Jhaarigai! Want to buy Jharigai?”(gold or silver lace woven in a fabric) –
someone is walking on the road shouting like this.
In the same tune!*

Ah! I found the meaning of it all!

*Inside the life-force of the snake-charmer, inside the life-force of the Domba
children, inside the life-force of the lace-seller, the same Shakti is sporting.
Instruments are many. There is only one player.
Many are the appearances.
Only one Shakti!
May that be forever!*

(8)

பராசக்தியைப் பாடுகின்றோம்.
இவள் எப்படி உண்டாயினாள்? அதுதான் தெரியவில்லை.
இவள் தானேபிறந்த தாய் 'தான்' என்ற பரம் பொருளினிடத்தே.
இவள் எதிலிருந்து தோன்றினாள்? 'தான்' என்ற பரம்
பொருளிலிருந்து.
எப்படித் தோன்றினாள்? தெரியாது.
படைப்பு நமது கண்ணுக்குத் தெரியாது; அறிவுக்கும் தெரியாது.
சாவு நமது கண்ணுக்குத் தெரியும்; அறிவுக்கும் தெரியாது.
வாழ்க்கை நமது கண்ணுக்குத் தெரியும்; அறிவுக்கும் தெரியும்.
வாழ்க்கையாவது சக்தியைப் போற்றுதல்.
இதன் பயன் இன்பமெய்தல்.
உள்ளம் தெளிந்திருக்க; உயிர் வேகமும் சூடும் உடையதாக;
உடல் அமைதியும் வலிமையும் பெற்றிருக்க,

மஹா சக்தியின் அருள் பெறுதலே வாழ்தல்;
 நாம் வாழ்கின்றோம்.
 நம்மை வாழ்வுறச் செய்த மஹா சக்தியை
 மீண்டும் வாழ்த்துகின்றோம்.

*We sing about ParaaShakti.
 How did she appear? We do not know that.
 She is the Mother who appeared by herself, from the Supreme Brahman who
 is the Self.
 From what did she appear?
 From the Supreme Brahman, the Self!
 How did she appear? We do not know!
 We cannot see the Creation. The intellect cannot understand it.
 Death is seen by the eyes. The intellect cannot understand it.
 Life is seen by the eyes. The intellect can understand that.
 Life means to worship Shakti; the benefit of this is getting happiness.*

*Mind with clarity; body with speed and heat; body with peace and strength-
 to get the grace of Mahaa Shakti like this, is called living.*

We live.

We again salute Mahaa Shakti who makes us live.

OM OM OM

PART TWO

காற்று
KAATRU

[WIND- PRAANA SHAKTI]

Vedas always sung hymns about VaayuDeva, the Wind God.
Who is he? Where to find him?
How to sing hymns for him, sitting in the hot dusty crowded world of ours?
Learn from Bharati!

He is sitting in some bench under a tree watching the things going on around him. In that crowd and noise, he concentrates on two pieces of ropes hanging from the tide up bamboo rods. He sits on the chariot of his imagination and gets ready to sing hymns about VaayuDeva! Here is how!

(1)

ஒரு வீட்டு மேடையிலே ஒரு பந்தல். ஓலைப் பந்தல், தென்னோலை.
குறுக்கும் நெடுக்கமாக ஏழெட்டு மூங்கிற் கழிகளைச்
சாதாரணக் கயிற்றால் கட்டி மேலே தென்னங்கிடுகுகளை
விரித்திருக்கிறது.
மூங்கிற் கழியிலே கொஞ்சம் ச்சக் கயிறு தொங்குகிறது.
ஒரு சாண் கயிறு இந்தக் கயிறு.
ஒரு நாள் சுகமாக ஊசலாடிக் கொண்டிருந்தது.
பார்த்தால் துளிகூடக் கவலை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.
சில சமயங்களில் அசையாமல் 'உம்' மென்றிருக்கும்.
கூப்பிட்டாற்கூட ஏனென்று கேட்காது.
இன்று அப்படியில்லை 'குஷால்' வழியிலிருந்தது.
எனக்கும் இந்தக் கயிற்றுக்கும் ஸ்நேஹம்.
நாங்கள் அடிக்கடி வார்த்தை சொல்லிக் கொள்வதுண்டு.
“கயிற்றினிடத்தில் பேசினால் அது மறுமொழி சொல்லுமா?
பேசிப்பார், மறுமொழி கிடைக்கிறதா இல்லையா என்பதை?

ஆனால் அது சந்தோஷமாக இரக்கும் சமயம் பார்த்து
வார்த்தை சொல்ல வேண்டும்.

இல்லா விட்டால், முகத்தைத் தூக்கிக் கொண்டு
சும்மா இருந்துவிடும், பெண்களைப்போல.

எது எப்படியிருந்தாலும், இந்த வீட்டுக் கயிறு பேசும். அதில்
சந்தேகமே யில்லை.

*On the raised platform of the house;
a temporary roof; leafy roof; coconut leaf.*

*To and fro, crosswise, some seven eight bamboo rods have been tied with
ropes and the coconut leaves are spread all over.*

*From one of the rods, a small piece of rope is hanging; just a finger-span of
length.*

*(stretch the hand; length between the thumb and the little finger is called finger span;
some nine inches width)*

**You and I will never even notice those rope pieces.
But for Bharati, there is a love-story going on there!
The wind blows sometimes; sometimes not!
Ropes move sometimes; keep still sometimes; dash against each other
sometimes; entangle also sometimes! All by the power of the wind!**

**Are we all small hanging inert pieces of ropes which move by the power of
Praana or VaayuDeva?
Are our love-stories are also like this, just inert pieces moving and living the
so-called life?**

*One day, this rope was rocking to and fro happily.
It did not seem to have any trouble at all.*

*Sometimes, it will be silent as if annoyed and remain without rocking.
It won't even answer if called.*

Today it was not so. It was in a jolly mood.

I and this rope are friends. We sometimes have a word or two together.

'Will the rope talk back, if talked to?'

Talk and find out whether it answers are not.

But you must talk, only when it is in a happy mood.

Otherwise, it will keep its face puffed up and remain silent, like girls.

Whatever be it, the rope of this house will talk. There is no doubt about it.

ஒரு கயிறா சொன்னேன்?

இரண்டு கயிறு உண்டு.

ஒன்று ஒரு சாண்; மற்றொன்று முக்கால் சாண்.

ஒன்று ஆண்; மற்றொன்று பெண்; கணவனும் மனைவியும்.

அவை யிரண்டும் ஒன்றையொன்று

காமப்பார்வைகள் பார்த்துக் கொண்டும்,

புன்சிரிப்புச் சிரித்துக் கொண்டும்,

வேடிக்கைப் பேச்சுப் பேசிக்கொண்டும் ரசப் போக்கிலேயிருந்தன.

அத்தருணத்திலே நான் போய்ச் சேர்ந்தேன்.

ஆண் கயிற்றுக்குக் 'கந்தன்' என்று பெயர்.

பெண் கயிற்றுக்குப் பெயர் 'வள்ளியம்மை'

(மனிதர்களைப் போலவே துண்டுக் கயிறுகளுக்கும் பெயர் வைக்கலாம்)

Did I mention one rope?

There are two ropes.

One is one finger span; another is three fourth of a finger span.

One is male; another is female.

Husband and wife.

They both look at each other with love, smile and laugh; talking amusing things; were in great enjoyment.

At that time, I went there.

The male rope is called 'Kandan' (God Subrahmanya).

The female rope is called 'Valliyammai' (Goddess Valli, spouse of Subrahmanya).

(We can keep names for pieces of ropes also as we do for humans.)

கந்தன் வள்ளியம்மை மீது கையைப்போட வருகிறது.
வள்ளியம்மை சிறிது பின் வாங்குகிறது.

அந்த சந்தர்ப்பத்திலே நான் போய்ச் சேர்ந்தேன்.

“என்ன, கந்தா, செளக்கியம் தானா?
ஒரு வேளை, நான் சந்தர்ப்பந் தவறி வந்துவிட்டேனோ, என்னவோ!
போய், மற்றொரு முறை வரலாமா?”
என்று கேட்டேன்.

அதற்குக் கந்தன்:-

“அட போடா வைதிக மனுஷன்! உன் முன்னே கூடி லஜ்ஜையா?
என்னடி வள்ளி, நமது சல்லாபத்தை ஐயா பார்த்ததிலே உனக்குக்
கோபமா?” என்றது.

“சரி. சரி, என்னிடத்தில் ஒன்றும் கேட்க வேண்டாம்”
என்றது வள்ளியம்மை.

அதற்குக் கந்தன், கடகட வென்று சிரித்துக் கைதட்டிக் குதித்து,
நான் பக்கத்திலிருக்கும் போதே வள்ளியம்மையைக்
கட்டிக்கொண்டது.

வள்ளியம்மை கீச்சுக் கீச்சென்று கத்தலாயிற்று.
ஆனால் மனதுக்குள்ளே வள்ளியம்மைக்கு சந்தோஷம்.
நாம் சுகப்படுவதைப் பிறர் பார்ப்பதிலே நமக்கு சந்தோஷந்தானே?

*Kandan comes to put its hand on Valliyammai.
Valliyammai moves back a little.
At that time I went there.*

“How are you Kanda, are you alright?
Or may be I have come at an inopportune moment?
Can I come some other time?” - I asked.

Then Kandan said-

*“Hey, don’t fuss, you Vedic man (Brahmin- who studies Vedas)!
What shyness is there in your presence?
Hey Valli, are you angry because Sire saw us romance?”*

“Ok Ok! Don’t ask me anything” said Valli.

Then Kandan laughed aloud; clapped his hand; jumped up and down, and embraced Valliyammai, in my very presence.

Valliyammai started to screech.

But Valliyammai was happy inside her mind.

If someone sees us happy, don’t we feel happy?

இந்த வேடிக்கை பார்ப்பதிலே எனக்கும் மிகவும் திருப்திதான்.
உள்ளதைச் சொல்லி விடுவதிலே என்ன குற்றம்?
இளமையின் சல்லாபம் கண்ணுக்குப் பெரியதோர் இன்பமன்றோ?

I was very much satisfied by watching this.

What is wrong in telling the truth of how I feel?

The romance of the youth is very pleasing to the eyes.

வள்ளியம்மை அதிகக் கூச்சலிடவே, கந்தன் அதை விட்டுவிட்டது.
சில கூடிணங்களுக்குப் பின் மறுபடி போய்த் தழுவிக் கொண்டது.

மறுபடியும் கூச்சல், மறுபடியும் விடுதல்;

மறுபடியும் தழுவல்; மறுபடியும் கூச்சல்,

இப்படியாக நடந்துகொண்டே வந்தது.

“என்ன, கந்தா, வந்தவனிடத்தில்

ஒரு வார்த்தைகூடச் சொல்ல மாட்டேனென்கிறாய்?

வேறொருசமயம் வருகிறேன். போகட்டுமா?” என்றேன்.

“அட போடா! வைதிகம்! வேடிக்கைதான்

பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறாய்.

இன்னும் சிறிதுநேரம் நின்றுகொண்டிரு.

இவளிட சில விவரகாரங்கள் தீர்க்க வேண்டியிருக்கிறது.
தீர்ந்தவுடன் நீயும் நானும் சில விஷயங்கள் பேசலாம்
என்றிருக்கிறேன். போய்விடாதே, இரு” என்றது.

நின்று மேன்மேலும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

As Valliyammai made too much screeching noise, Kandan left her off.

After a few moments, it again embraced her.

Again screeches; again leaving her; again embrace; again screeches; it went on like this for some time.

*“What is this Kanda? I came to see you and you are not even exchanging one word with me? I will come some other time. Shall I leave?”
– I said.*

*“Hey you Vaidik (Brahmin)!
You are amusing yourself anyhow, by watching us! Wait for some more time.
I have to settle some matters with her.
After that I and you will have some serious talks. Don’t go off. Wait.”*

I waited and continued to watch.

சிறிது நேரம் கழிந்தவுடன், பெண்ணும் இன்ப மயக்கத்திலே
நான் நிற்பதை மறந்து நாணத்தை விட்டுவிட்டது.

உடனே பாட்டு, நேர்த்தியான துக்கடாக்கள்.
ஒரு வரிக்கு ஒரு வர்ணமெட்டு.

இரண்டே ‘சங்கதி’; பின்பு மற்றொரு பாட்டு.
கந்தன் பாடி முடிந்தவுடன், வள்ளி,
இது முடிந்தவுடன், அது,
மாற்றி மாற்றிப் பாடி- கோலாஹலம்.

சற்றுநேரம் ஒன்றையொன்று தொடாமல் விலகி நின்று
பாடிக் கொண்டேயிருக்கும்.

அப்போது வள்ளியம்மை தானாகவே போய்க் கந்தனைத் தீண்டும்.

அது தழுவிக் கொள்ளவரும். இது ஓடும். கோலாஹலம்!
இங்ஙனம் நெடும்பொழுது சென்ற பின்
வள்ளியம்மைக்குக் களியேறி விட்டது.

*After some time, the girl lost her natural shyness in her romantic rapture
and forgot my presence.*

*Immediately there was a song; some nice tit-bits; one tune for one line;
two melodious parts; then a song.*

*After Kandan sang, Valli; after this one, that one; so singing in turns, a lot
of delightful uproar!*

For some time they will sing standing apart without contacting each other.

Then Valli will herself go and touch Kandan.

That will come to embrace her; this will run away.

Great delightful uproar!

After a long time like this, Valliyammai became too much excited.

நான் பக்கத்து வீட்டிலே தாகத்துக்கு ஜலம் குடித்துவிட்டு வரப்
போனேன்.

நான் போவதை அவ்விரண்டு கயிறுகளு கவனிக்கவில்லை.

நான் திரும்பிவந்து பார்க்கும்போது வள்ளியம்மை

தூங்கிக்கொண்டிருந்தது. கந்தன் என் வரவை எதிர்நோக்கியிருந்தது.

என்னைக் கண்டவுடன்,

“எங்கடா போயிருந்தாய் வைதிகம்!

சொல்லிக் கொள்ளாமல் போய் விட்டாயே” என்றது.

“அம்மா நல்ல நித்திரை போலிருக்கிறதே?” என்று கேட்டேன்.

ஆஹா! அந்த கூடிணத்திலே

கயிற்றிலிருந்து வெடித்து வெளிப்பட்டு என் முன்னே நின்ற

தேவனுடைய மகிமையை என்னென்று சொல்வேன்!‘

*I went to drink water in the neighbour's house.
Those two ropes did not see me going.
When I came back, Valliyammai was asleep.
Kandan was waiting for me.
As soon he saw me, it said-
"Where did you go off to, Vaidikam? Why did you not tell me and go?"*

I asked- "Madam is well asleep I suppose?"

Bharati saw in front of him VaayuDeva.

Aha! How can I express the greatness of that God, who burst out of the rope and stood in front of me!

காற்றுத்தேவன் தோன்றினான்.
அவனுடல் விம்மி விசாலமாக இருக்குமென்று நினைத்திருந்தேன்.
வயிர ஊசிபோல் ஒளி வடிவமாக இருந்தது.

‘நமஸ்தே வாயோ, த்வமேவ ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரஹ்மாஸி’
காற்றே, போற்றி, நீயே கண்கண்ட பிரமம்.

அவன் தோன்றிய பொழுதிலே
வானமுழுதும் ப்ராண சக்தி நிரம்பிக் கனல்வீசிக் கொண்டிருந்தது.
ஆயிர முறை அஞ்சலி செய்து வணங்கினேன்.

*The God of winds appeared.
I had imagined that his chest would be swelled up and broad.
But it was shining like a diamond needle.*

“NAMASTE VAAYOTVAMEVA PRATYAKSHAM BRAHMAASI”
(Hey God of Winds! Vaayu! You are Brahman in direct experience.)

When he appeared, the entire sky was filled with Praana-power (Praana Shakti) and spreading heat.

I saluted him thousand times.

காற்றுத் தேவன் சொல்வதாயினன்:

“மகனே, ஏதடா கேட்டாய்?

அந்தச் சிறிய கயிறு உறங்குகிறதா என்ற கேட்கிறாயா?

இல்லை. அது செத்துப் போய்விட்டது.

நான் ப்ராண சக்தி.

என்னுடனே உறவுகொண்ட உடல் இயங்கும்.

என்னுறவில்லாதது சவம்.

நான் ப்ராணன்.

என்னாலேதான் அச்சிறு கயிறு

களைபெய்தியவுடனனே அதனை உறங்க- இறக்க-விட்டு விட்டேன்.

துயிலும் சாவுதான்.

சாவும் துயிலே.

யான் விளங்குமிடத்தே அவ்விரண்டும் இல்லை.

மாலையில் வந்து ஊதுவேன்.

அது மறுபடி பிழைத்துவிடும்.

நான் விழிக்கச் செய்கிறேன்.

அசையச் செய்கிறேன்.

நான் சக்தி குமாரன்,

என்னை வணங்கி வாழ்க.

என்றான்.

Wind-God said-

“Son! What did you ask?

Are you asking, whether that rope is asleep? No.

It has died. I am the Praana-power.

The body which is connected to me will move.

That which does not have my contact is a corpse.

I am Praana. Because of me only, the rope moves.

As soon as it was tired, I left it to sleep; to die.

Sleep is also death. Death is also sleep.

Where I am, both are not there.

I will come in the evening and blow again.

It will be alive again.

I make it wake up. I make it move.

I am Shakti Kumaara (Son of Shakti). Praise me and live.”

“நமஸ்தே வாயோ, த்வமேவ ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரஹ்மாஸி
 த்வமேவ ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரஹ்ம வதிஷ்யாமி.”

NAMSTE VAAYO
 TVAMEVA PRATYAKSHAM BRAHMAASI
 TVAAMEVA PRATYAKSSHAM BRAHMA VADISHYAAMI

Hey God of Winds! Vaayu! You are Brahman in direct experience.
 I call you as Brahman only.

(2)

நடுக் கடல். தனிக் கப்பல்.
 வானமே சினந்து வருவதுபோன்ற புயற்காற்று.
 அலைகள் சாரி வீசுகின்றன. நிர்த்தூளிப் படுகின்றன.
 அவை மோதி வெடிக்கின்றன. சூறை யாடுகின்றன.
 கப்பல் நிர்த்தனஞ் செய்கின்றது; மின் வேகத்தில் எற்றப்படுகின்றது;
 பாறையில் மோதிவிட்டது. ஹதம்!
 இருநூறு உயிகள் அழிந்தன.
 அழியுமுன், அவை யுக முடிவின் அனுபவம்
 எங்ஙனமிருக்குமென்பதை அறிந்துகொண்டு போயின.
 ஊழி முடிவும் இப்படியே தானிருக்கும்.
 உலகம் ஓடுநீராகிவிடும்; தீ, நீர்,
 சக்தி காற்றாகி விடுவாள்.
 சிவன் வெறியிலே யிருப்பான்.
 இவ்வுலகம் ஒன்றென்பது தோன்றும்.
 அஃது சக்தி யென்பது தோன்றும்.
 அவன் பின்னே சிவன் நிற்பது தோன்றும்.

What is the power of this Wind-God?
 Bharathi's mind-chariot flies towards an ocean; a turbulent ocean caught in
 storms.

*Middle of the ocean! Heavy storm as if the sky was angry!
Waves are raising high in a swarm; shattering; dashing and bursting;
breaking each other.
Ship is dancing; it is tossed at the speed of a lightning; it has stuck against a
rock.
HATAM! (Sanskrit word- Destroyed)
Two hundred beings are dead.
Before they died, they have seen the experience of the world dissolution at
the end of the Yuga, and gone.
The dissolution time also will be like this.
The world will be covered by spreading waters; fire; wind.
Shakti will become the wind. Shiva will be in a violent mood.
This entire world will look like one whole.
It will look like Shakti.
It will look as if Shiva (Unmanifest Brahman) is standing behind her.*

காற்றே, பந்தல் கயிறுகளை அசைக்கின்றான்.
அவற்றில் உயிர் பெய்கிறான்.
காற்றே நீரில் சூறாவளி காட்டி, வானத்தில் மின்னேற்றி,
நீரை நெருப்பாக்கி, நெருப்பை நீராக்கி, நீரைத் தூளாக்கித், தூளை
நீராக்கிச்,
சண்ட மாருதம் செய்கின்றான்.
காற்றே யுமுடிவு செய்கின்றான். காற்றே காக்கின்றான்.
அவன் நம்மைக் காத்திடுக.
“நமஸ்தே வாயோ,த்வமேவ ப்ரத்ணக்ஷம் ப்ரஹ்மாஸி.

*Wind alone moves the ropes in the thatched roof.
He pours life into them.
Wind alone makes the storm in the waters; makes lightning flash in the sky,
makes water into fire; makes fire into water; shatters the water to pieces;
makes the pieces into water and becomes the violent storm.*

*Wind alone finishes everything. Wind alone protects everything.
Let him protect us.*

“NAMASTE VAAYO TVAMEVA PRATYAKSHAM BRAHMAASTI”

Hey God of Winds! Vaayu! You are Brahman in direct experience.

(3)

காற்றுக்குள் காது நிலை.
 சிவனுடைய காதிலே காற்று நிற்கிறான்.
 காற்றில்லாவிட்டால் சிவனுக்குக் காது கேட்காது.
 காற்றுக்குக் காதில்லை. அவன் செவிடன்.
 காதுடையவன் இப்படி இரைச்ச டுவானா?
 காதுடையவன் மேகங்களை ஒன்றோடொன்று மோதலிட்டு
 இடியிடிக்கச் சொல்லி வேடிக்கை பார்ப்பானா?
 காதுடையவன் கடலைக் கலக்கி விளையாடுவானா?
 காற்றை, ஒலியை வலிமையை வணங்குகின்றோம்.

Pure Consciousness or Brahman or Self has no ears; it is deaf.

Inside the ear is the abode of wind.

Wind stays in the ear of the Shiva.

Without wind, Shiva cannot hear.

Wind does not have ear. He is deaf.

Will a person with ear make so much noise?

Will a person with ear make the clouds dash against each other and watch with amusement?

Will a person with ear play by churning the water?

We worship Wind, Sound, and Strength.

(4)

பாலைவனம், மணல், மணல், மணல்;

பல யோஜனை தூரம் ஒரே மட்டமாக நான்கு திசையிலும் மணல்.

மாலை நேரம்.

அவ்வனத்தின் வழியே ஒட்டைகளின் மீதேறி

ஒரு வியாபாரக் கூட்டத்தோர் போகிறார்கள்.

வாயு சண்டனாகி வந்துவிட்டான்.

பாலைவனத்து மணல்களெல்லாம் இடை வானத்திலே
சுழல்கின்றன.

ஒரு கூடிணம் யம வாதனை;

வியாபாரக் கூட்டம் முழுதும் மணலிலே அழிந்து போகிறது.

வாயு கொடியோன். அவன் ருத்ரன்.

அவனுடைய ஓசை அச்சந் தருவது.

அவனுடைய செயல்கள் கொடியன.

காற்றை வாழ்த்துகின்றோம்.

Bharati has now flown his mind-chariot to the desert to observe the power of
Wind-God.

Desert.

*Sand, sand, sand, for miles long, in all the four directions there is only sand
spread evenly all over.*

Evening time.

Some merchants are going through the desert sitting on camels.

Vaayu has arrived like a violent enraged person.

All the sand particles of the desert are rotating above the ground.

For a second it is deathly pain.

The entire merchant crowd perishes in the sand.

Vaayu is cruel.

He is Rudra. (Destruction-God)

His sound is terrifying.

His actions are cruel.

We praise the wind.

(5)

வீமனும் அனுமானும் காற்றின் மக்கள் என்று புராணங்கள் கூறும்.

உயிருடையனவெல்லாம் காற்றின் மக்களே என்பது வேதம்.

உயிர்தான் காற்று. உயிர் பொருள். காற்று அதன் செய்கை.

பூமித்தாய் உயிரோடிருக்கிறாள்.

அவளுடைய மூச்சே பூமியிலுள்ள காற்று.
காற்றே உயிர்.
அவன் உயிர்களை அழிப்பவன்.
காற்றே உயிர்.
எனவே உயிர்கள் அழிவதில்லை.
சிறுயிர் பேருயிரோடு சேர்கிறது.
மரண மில்லை. அகிலவுலகமும் உயிர் நிலையே.
தோன்றுதல், வளர்தல், மாறுதல், மறைதல் -
எல்லாம் உயிர்ச் செயல்.
உயிரை வாழ்த்துகின்றோம்.

*Puraanas speak of Bheema and Hanumaan as sons of Vaayu.
Vedas declare that all the living beings are the sons of Vaayu.
Life is Wind.
Life is the object. Wind is its function.
Mother earth is alive.
Her breath is the wind on earth.
Wind alone is life.*

(6)

காற்றே வா.
மகரந்தத் தூளைச் சுமந்துகொண்டு, மனத்தை மயலுறுத்துகின்ற
இனிய வாசனையுடன் வா.
இலைகளின் மீதும், நீரலைகளின் மீதும் உராய்ந்து,
மிகுந்த ப்ராண -ரசத்தை எங்களுக்குக் கொண்டு கொடு.
காற்றே வா. எமது உயிர்-நெருப்பை நீடித்து நின்ற நல்லொளி
தருமாறு நன்றாக வீசு.
சக்தி குறைந்துபோய், அதனை அவித்துவிடாதே.
பேய்போல வீசி, அதனை மடித்துவிடாதே.
மெதுவாக, நல்ல லயத்துடன், நெடுங்காலம் நின்று வீசிக் கொண்டிரு.
உனக்குப் பாட்டுக்கள் பாடுகிறோம்.
உனக்குப் புகழ்ச்சிகள் கூறுகிறோம். உன்னை வழிபடுகின்றோம்.

Wind! Come to us!

Carry the pollen of flowers, and come with the sweet intoxicating fragrance.

Rub against the leaves, the water surface, bring us the essence of Praana.

Wind, come.

Blow well so that life-fire can blaze brightly for long.

Do not lose Shakti and snuff it away.

Do not storm like a ghost and kill it.

Slowly, rhythmically, for long;keep blowing.

We will sing songs of you.

We will praise you. We will worship you.

(7)

சிற்றெறும்பைப் பார். எத்தனை சிறியது!

அதற்குள்ளே கை, கால், வாய், வயிறு எல்லா அவயவங்களும்
கணக்காக வைத்திருக்கிறது.

யார் வைத்தனர்? மஹா சக்தி.

அந்த உறுப்புக்களெல்லாம் நேராகவே தொழில் செய்கின்றன.

எறும்பு உண்ணுகின்றது. உறங்குகின்றது.

மணம் செய்து கொள்கின்றது. குழந்தை பெறுகிறது.

ஒடுகிறது, தேடுகிறது, போர் செய்கிறது, நாடு காக்கிறது.

இதற்கெல்லாம் காற்றுத்தான் ஆதாரம்.

மஹா சக்தி காற்றைத் கொண்டதான்

உயிர் விளையாட்டு விளையாடுகின்றாள்.

காற்றைப் பாடுகிறோம்.

அஃது அறிவிலே துணிவாக நிற்பது;

உள்ளத்திலே விருப்பு வெறுப்புகளாவது.

உயிரிலே உயிர் தானாக நிற்பது.

வெளி யுலகத்திலே அதன் செய்கையை நாம் அறிவோம்.

காற்றை நாம் அறிவதில்லை.

காற்றுத் தேவன் வாழ்க.

*Look at the tiny ant.
How small it is!
Hands, legs, mouth, belly- all these limbs are properly fitted inside it.*

*Who kept all these?
Mahaa Shakti!*

*All those limbs do their functions perfectly well.
Ant eats, sleeps, marries, and begets a child.
It runs, searches, battles, and protects the kingdom.
Wind is the support for all these actions.*

*Mahaa Shakti plays the game of life using the wind.
We sing about the wind.
It stands as courage in the intellect.
It becomes the likes and dislikes in the mind.
It remains as the life in the life.
We understand its actions in the external world.
We do not understand Wind.
May the God of wind be praised!*

(8)

மழைக் காலம். மாலை நேரம்.
குளிர்ந்த காற்று வருகிறது.
நோயாளி உடம்பை மூடிக்கொள்ளுகிறான். பயனில்லை.

*Rainy season. Evening time.
Cool wind is blowing.
The patient is covering his body. No use.*

காற்றுக்கு அஞ்சி உலகத்திலே இன்பத்துடன் வாழ முடியாது.
பிராணன் காற்றாயின் அதற்கு அஞ்சி வாழ்வதுண்டோ?
காற்று நம்மீது வீசுக. அதுநம்மை நோயின்றிக் காத்திடுக.
மலைக்காற்று நல்லது. வான் காற்று நன்று.
ஊர்க்காற்றை மனிதர் பகைவனாக்கிவிடுகின்றனர்.
அவர்கள் காற்றுத் தெய்வத்தை நேரே வழிபடுவதில்லை.

*If you fear wind, you cannot live happily in the world.
 If Praana is wind, can one live fearing it?
 Let the wind blow on us.
 Let it protect us from disease.
 Mountain air is good.
 Sky air is good.
 People make the city air into an enemy.
 They do not worship the God of Wind directly.*

அதனால் காற்றுத்தேவன் சினமெய்தி அவர்களை அழிக்கின்றான்.
 காற்றுத் தேவனை வணங்குவோம் அவன் வரும் வழியில் சேறு
 தங்கலாகாது. நாற்றம் இருக்கலாகாது.
 அழுகின பண்டங்கள் போடலாகாது.
 புழுதி படிந்திருக்கலாகாது.
 எவ்விதமான அசுத்தமும் கூடாது.
 காற்று வருகின்றான்.
 அவன் வரும் வழியை நன்றாகத் துடைத்து
 நல்ல நீர் தெளித்து வைத்திடுவோம்.
 அவன் வரும் வழியிலே சோலைகளும்,
 பூந்தோட்டங்களும் செய்து வைப்போம்.
 அவன் வரும் வழியிலே கர்ப்பூரம் முதலிய
 நறும் பொருள்களைக் கொளுத்தி வைப்போம்.

அவன் நல்ல மருந்தாக வருக.
 அவன் நமக்கு உயிராகி வருக; அமுதமாகி வருக.
 காற்றை வழிபடுகின்றோம்.
 அவன் சக்தி குமாரன், மஹாராணியின் மைந்தன்.
 அவனுக்கு நல்வரவு கூறுகின்றோம்.
 அவன் வாழ்க.

*Therefore, God of wind gets angry and destroys them.
 Let us worship God of wind.
 Wet mud should not be there in the path taken by him.
 Bad smell should not be there.*

*Rotten objects should not be thrown.
No impure substance should be there.*

Wind comes.

Let us wipe the path he is coming and sprinkle good water over it.

Let us make groves and flower gardens in his path.

Let us light camphor and other fragrant substances on his path.

Let him come as a good medicine.

Let him come as our life.

Let him come as nectar.

We worship Wind.

He is Shakti Kumaara (son of Shakti).

He is the son of the Great Queen.

We welcome him.

Let him be praised.

(9)

காற்றே வா. மெதுவாக வா.

ஜன்னல் கதவை அடித்து உடைத்து விடாதே.

காயிதங்களை யெல்லாம் எடுத்து விசிறி எறியாதே.

அலமாரிப் புத்தகங்களைக் கீழே தள்ளிவிடாதே.

பார்த்தாயா? இதோ, தள்ளிவிட்டாய்,

புஸ்தகத்தின் ஏடுகளைக் கிழித்துவிட்டாய்.

மறுபடி மழையைக் கொண்டுவந்து சேர்த்தாய்.

வலியிழந்தவற்றைத் தொல்லைப்படுத்தி

வேடிக்கை பார்ப்பதிலே நீ மஹா சமர்த்தன்.

Wind! Come! Come slowly.

Do not dash against the window door and break it.

Do not throw all the papers helter-skelter.

Do not push the books in the cupboard down.

See! You have pushed them.

You have torn the pages of the book.

Again you have brought the rains here.

You have great talent in harassing the weak.

நொய்ந்த வீடு, நொய்ந்த கதவு, நொய்ந்த கூரை, நொய்ந்த மரம்,
 நொய்ந்த உடல், நொய்ந்த உயிர், நொய்ந்த உள்ளம்-
 இவற்றைக் காற்றுத் தேவன் புடைத்து நொறுக்கிவிடுவான்.
 சொன்னாலும் கேட்கமாட்டான்.
 ஆதலால், மானிடரே வாருங்கள்.
 வீடுகளைத் திண்மையுறக் கட்டுவோம்.
 கதவுகளை வலிமையுறச் சேர்ப்போம்.
 உடலை உறுதி கொள்ளப் பழகுவோம்.
 உயிரை வலிமையுற நிறுத்துவோம்.
 உள்ளத்தை உறுதி செய்வோம்.
 இங்ஙனம் செய்தால், காற்று நமக்குத் தோழனாகிவிடுவான்.
 காற்று மெலிய தீயை அவித்துவிடுவான்.
 வலிய தீயை வளர்ப்பான்.
 அவன் தோழமை நன்று.
 அவனை நித்தமும் வாழ்த்துகின்றோம்.

*Weak house, weak door, weak roof, weak tree, weak body, weak life, weak
 mind! God of Wind will shatter all these into pieces.
 He will not listen if told.*

*Therefore, hey humans! Come!
 Let us construct the houses strong.
 Let us make the doors strong.
 Let us bring firmness in the mind.
 If we do like this, wind will become our friend.
 Wind will snuff out a weak fire. He will increase the strong fire.
 His friendship is good.
 We praise him always.*

(10)

மழை பெய்கிறது. ஊர்முழுதும் ஈரமாகிவிட்டது.
 தமிழ் மக்கள், எருமைகளைப்போல எப்போதும்
 ஈரத்திலே நிற்கிறார்கள்.
 ஈரத்திலே உட்காருகிறார்கள்,

ஈரத்திலேயே நடக்கிறார்கள்,
 ஈரத்திலேயே படுக்கிறார்கள்,
 ஈரத்திலேயே சமையல்,
 ஈரத்திலேயே உணவு.
 உலர்ந்த தமிழன் மருந்துக்குகூட அகப்படமாட்டான்.

It is raining.

The whole town has become wet.

The Tamil people like the buffaloes always stand in the rain, sit in the rain, walk in the rain; sleep in the rain; cook in the rain; eat in the rain.

You will not get a dry Tamilian for any thing on earth.

ஓயாமல் குளிர்ந்த காற்று வீசுகிறது.
 தமிழ் மக்களிலே பலருக்கு ஜ்வரம் உண்டாகிறது.
 நாள்தோறும் சிலர் இறந்து போகிறார்கள்.
 மிஞ்சியிருக்கும் மூடர் 'விதிவசம்' என்கிறார்கள்.
 ஆமாம், விதிவசந்தான்,
 'அறிவில்லாதவர்களுக்கு இன்பமில்லை' என்பது
 ஈசனுடைய விதி.

The cool wind is blowing continuously.

Many Tamil people have got fever.

Daily some die. Those fools who are left back say 'all because of fate.'

Yes! It is indeed fate!

It is an ordained rule of the Supreme Lord -

'There is no happiness for those without intelligence.'

சாஸ்த்திர மில்லாத தேசத்திலே நோய்கள் விளைவது விதி.
 தமிழ் நாட்டிலே சாஸ்திரங்களில்லை. உண்மையான
 சாஸ்திரங்களை வளர்க்காமல், இருப்பனவற்றையும் மறந்துவிட்டுத்
 தமிழ் நாட்டுப் பார்ப்பார் பொய்க் கதைகளை மூடரிடங் காட்டி வயிறு
 பிழைத்து வருகிறார்கள். குளிர்ந்த காற்றையா விஷமென்று
 நினைக்கிறாய்? அது அமிழ்தம்; நீ ஈரமில்லாத வீடுகளில் நல்ல
 உடைகளுடன் குடியிருப்பாயானால், காற்று நன்று.
 அதனை வழிபடுகின்றோம்.

It is fated that diseases should abound in a country where scriptures are not there. There are no scriptures in Tamil country.

Without encouraging the study of true scriptures, forgetting whatever was there; the Brahmins of the Tamil country show false stories to the fools and feed their stomach.

Do you call the cool wind as poison?

It is nectar.

If you reside in dry houses with good clothes, wind is good.

Let us worship him.

(11)

காற்றென்று சக்தியைக் கூறுகின்றோம்.

என்றுகிற சக்தி,புடைக்கிற சக்தி,மோதுகிற சக்தி,

சுழற்றுவது,ஊதுவது,சக்தியின் பல வடிவங்களிலே காற்றும் ஒன்று.

எல்லாத் தெய்வங்களும் சக்தியின் கலைகளேயாம்.

சக்தியின் கலைகளையே தெய்வங்களென்கிறோம்.

காற்று சக்தி குமாரன். அவனை வழிபடுகின்றோம்.

We call Shakti as Wind.

Jumping power, beating power, dashing power, rotating, blowing-

In all these forms of Shakti, Wind is also one.

All Gods are the digits of Shakti.

We call Shakti's digits as Gods.

Wind is Shakti Kumaara.

We worship him.

(12)

காக்கை பறந்து செல்லுகிறது.

காற்றின் அலைகளின்மீது நீந்திக்கொண்டு போகிறது.

அலைகள் போலிருந்து, மேலே காக்கை நீந்திச் செல்வதற்கு

இடமாகும்

பொருள் யாது?

காற்று, அஃதன்று காற்று.
அது காற்றின் இடம், வாயு நிலயம்.

கண்ணுக்குத் தெரியாதபடி அத்தனை நுட்பமாகிய பூதத்தூள்களே
(காற்றடிக்கும்போது) நம்மீது வந்து மோதுகின்றன.
அத்தூள்களைக் காற்றென்பது உலக வழக்கு.
அவை வாயு வல்ல, வாயு ஏறிவரும் தேர்.

பனிக்கட்டியிலே சூடேறினால் நீராக மாறிவிடுகிறது.
நீரிலே சூடேற்றினால் 'வாயு' வாகி விடுகிறது.
தங்கத்திலே சூடேற்றினால் திரவமாக உருகிவிடுகிறது.
அத்திரவத்திலே சூடேற்றினால், 'வாயு' வாகின்றது.
இங்ஙனமே, உலகத்துப் பொருள்களைத்தையும்
'வாயு'நிலைக்குக் கொண்டுவந்துவிடலாம்.

இந்த 'வாயு'பௌதிகத் தூள்.
இதனை ஊர்ந்துவரும் சக்தியையே நாம்
காற்றுத் தேவனென்று வணங்குகிறோம்.
காக்கை பறந்து செல்லும் வழி காற்றன்று.
அந்த வழியை இயக்குபவன் காற்று.
அதனை அவ்வழியிலே தூண்டிச் செல்பவன் காற்று.
அவனை வணங்குகின்றோம், உயிரைச் சரணடைகின்றோம்.

*Crow is flying away.
It is swimming on the waves of the wind.
What is that thing which acts like waves and allows the crow to swim over
it? Wind!
No, that is not the Wind.
That is the 'place' where Wind is. VaayuNilayam. (Abode of wind)*

*The very subtle elements which are invisible to our eyes come and dash
against us (when the wind blows.)
It is commonly said that those particles are wind.
They are not the Wind.
It is the chariot on which the Wind rides.*

*If the ice block is heated up, it turns into water.
If the water is heated up, it becomes Vaayu.
If the gold is heated up, it melts like a liquid.
If that liquid is heated up, it will become Vaayu.*

In this manner, all the objects of the world can be brought to the state of Vaayu.

This Vaayu is the particle of the element.

The Shakti which flows through it alone gets worshipped as God of Wind.

The path in which the crow flies is not wind. Wind makes the path.

Wind makes the crow go in that path.

We salute him.

We take shelter in the life-force.

(13)

அசைகின்ற இலையிலே உயிர் நிற்கிறதா? ஆம்.

இரைகின்ற கடல்-நீர் உயிரால் அசைகின்றதா? ஆம்.

கூரையிலிருந்து போடும் கல் தரையிலே விழுகின்றது.

அதன் சலனம் எதனால் நிகழ்வது? உயிருடைமையால்.

ஓடுகின்ற வாய்க்கால் எந்த நிலையில் உள்ளது? உயிர் நிலையில்.

ஊமையாக இரந்த காற்றுஊதத் தொடங்கி விட்டதே!

அதற்கு என்ன நேரிட்டிருக்கிறது? உயிர் நேரிட்டிருக்கிறது.

வண்டியை மாடு இழுத்துச்செல்கிறது.

அங்கு மாட்டின் உயிர் வண்டியிலும் ஏறுகிறது.

வண்டி செல்லும்போது உயிருடனேதான் செல்லுகிறது.

காற்றாடி? உயிருள்ளது.

நீராவி-வண்டி உயிருள்ளது; பெரிய உயிர்.

யந்திரங்ளெல்லாம் உயிருடையன.

பூமிப்பந்து இடைவிடாமல் மிக்க விசையுடன் சுழல்கின்றது.

அவள் தீராத உயிருடையவள், பூமித்தாய்.

எனவே அவள் திருமேனியிலுள்ள ஒவ்வொன்றும்
உயிர் கொண்டதே யாம்.

அகில முழுதும் சுழலுகிறது. சந்திரன் சுழல்கின்றது. ஞாயிறு
சுழல்கின்றது.

கோடி கோடி கோடி கோடி யோஜனை தூரத்துக் கப்பாலும்,

அதற்கப்பாலும், அதற்கப்பாலும்,

சிதறிக் கிடக்கும் வானத்து மீன்களெல்லாம்

ஓயாது சுழன்று கொண்டேதானிருக்கின்றன.

எனவே, இவ்வையகம் உயிருடையது.

வையகத்தின் 'உயிரை'யே காற்றென்கிறோம்.

அதனை முப்போதும் போற்றி வாழ்த்துதல் செய்கின்றோம்.

Do not bring half-understood science in here.

If you the inert body can move because of Praana, and say that you are alive,
then why deny the fact that all the inert bodies in the world also move
because of some power wind or whatever and are alive?

The only difference is that the inert bodies we call as human species can
make noises and make meanings out of it; these bodies have such functional
limbs. That does not make the power of Praana any less or useless!

Is there life in the moving leaf?

Yes!

The roaring sea-water – is it moving because of life?

Yes!

The stone thrown from the roof falls down.

How the movement is caused in it?

Because it has life.

The flowing stream is in which state?

Living state.

The silent wind is blowing with noise.

What has happened to it?

It has become alive.

The bullock is pulling the cart.

The life in the bullock is extended to the cart also.

When the cart is moving, it is moving with life.

*Kite? It is alive.
Steam engine? It is alive. Huge life.
All the machines are alive.*

*The earth-ball is rotating very fast without a break.
The Sun is rotating.
All the fishes in the sky (stars) which are scattered millions and millions and
millions and millions of measured distances across, beyond that also,
beyond that also- are also rotating continuously.
Therefore, this universe is alive.
The life of the universe alone is known as wind.
We worship and praise it at all times.*

(14)

காற்றைப் புகழ் நம்மால் முடியாது. அவன் புகழ் தீராது.
அவனை ரிஷிகள் “ப்ரத்யஷம் ப்ரஹ்ம” என்று போற்றுகிறார்கள்.
ப்ராண வாயுவைத் தொழுகின்றோம். அவன் நம்மைக் காத்திடுக.
அபாநனைத் தொழுகின்றோம். அவன் நம்மைக் காத்திடுக.
வ்யாநனைத் தொழுகின்றோம். அவன் நம்மைக் காத்திடுக.
உதாநனைத் தொழுகின்றோம். அவன் நம்மைக் காத்திடுக.
சமாநனைத் தொழுகின்றோம். அவன் நம்மைக் காத்திடுக.
காற்றின் செயல்களையெல்லாம் பரவுகின்றோம்.
உயிரை, வணங்குகின்றோம். உயிர் வாழ்க.

*We cannot praise Wind.
His greatness is endless.
The Sages adore him as ‘PRATYAKSHAM BRAHMA’.*

*We worship PraanaVaayu. Let him protect us.
We worship Apaana. Let him protect us.
We worship Vyaana. Let him protect us.
We worship Udaana. Let him protect us.
We worship Samaana. Let him protect us.
We spread all the functions of Wind.
We salute the Life. Let life be there for along.*

(15)

உயிரே, நினது பெருமை யாருக்குத் தெரியும்?

நீ கண் கண்ட தெய்வம்.

எல்லா விதிகளும் நின்னால் அமைவன. எல்லா விதிகளும் நின்னால் அழிவன.

உயிரே, நீ காற்று, நீ தீ, நீ நிலம், நீ நீர், நீ வானம்.

தோன்றும் பொருள்களின் தோற்ற நெறி நீ.

மாறுவனவற்றை மாற்றுவிப்பது நின் தொழில்.

பறக்கின்ற பூச்சி. கொல்லுகின்ற புலி, ஊர்கின்ற புழு,

இந்தப் பூமியிலுள்ள எண்ணற்ற உயிர்கள்,

எண்ணற்ற உலகங்களிலுள்ள எண்ணையில்லாத உயிர்த்

தொகைகள்-

இவை யெல்லாம் நினது விளக்கம்.

மண்ணிலும், நீரிலும், காற்றிலும் நிரம்பிக் கிடக்கும்

உயிர்களைக் கருதுகின்றோம்.

காற்றிலே ஒரு சதுர-அடி வரம்பில் லக்ஷக்கணக்கான சிறிய

ஜந்துக்கள்

நமது கண்ணுக்குத் தெரியாமல் வாழ்கின்றன.

ஒரு பெரிய ஜந்து; அதன் உடலுக்குள் பல சிறிய ஜந்துக்கள்;

அவற்றுள் அவற்றிலுஞ் சிறிய பல ஜந்துக்கள்; அவற்றுள் இன்னுஞ்

சிறியவை- இங்ஙனம் இவ்வையக முழுதிலும் உயிர்களைப்

பொதிந்து வைத்திருக்கிறது.

மஹத்-அதனிலும் பெரியமஹத்-அதனிலும் பெரிது-அதனிலும்

பெரிது.

அணு-அதனிலும் சிறிய அணு-அதனிலும் சிறிது-அதனிலும் சிறிது-

இரு வழியிலும் முடிவில்லை. இருபறத்திலும் அநந்தம்.

புலவர்களே, காலையில் எழுந்தவுடன் உயிர்களுையெல்லாம்

போற்றுவோம். “நமஸ்தே வாயோ,த்வமேவ ப்ரத்யக்ஷம்

ப்ரஹ்மாஸி.

*Hey life! Who can know your greatness?
 You are the God in front of us.
 All the rules are made by you. All the rules perish by you.
 Hey Life!
 You are Wind.
 You are Fire.
 You are earth.
 You are water.
 You are sky.
 You are the rule that make the shape in all the objects that are seen.
 Your function is to change those things which can change.*

*The flying insect, the killing tiger, the crawling worm, all the countless living beings of the world, all the hosts of lives beyond the counting of numbers spread out in all the countless worlds out there – all are your expressions.
 We think of all those lives which are in the mud, in the water, in the air.
 Within a square-foot of air, lakhs and lakhs of small beings live invisible to our eyes.*

*One big living being
 Inside that body smaller beings
 Inside them beings which are smaller than them
 Inside them smaller things
 Like this all over the universe lives are embedded.*

*MAHAT (Biggest) – bigger than that Big MAHAT – bigger than that-
 bigger than that...
 ATOM- smaller than that- smaller than that- smaller than that...
 Both the ways have no end. On both sides it is ANANTAM (endless).*

Hey scholars! Let us praise all the lives as soon as we wake up in the morning.

NAMASTE VAAYO TVAMEVA PRATYAKSHAM BRAHMAASI

OM OM OM

PART THREE

கடல்

KADAL

[OCEAN -POWER OF WATER]

This section deals with water, Varuna, the God of Waters. It is based also on some science articles he had been reading about water, pressure, gravity etc. This is a prayer for rains.

(1)

கடலே காற்றைப் பரப்புகின்றது.
விரைந்து சுழலும் பூமிப்பந்தில்,
பள்ளங்களிலே தேங்கியிருக்கும் கடல் நீர்,
அந்தச் சுழற்சியிலே தலைகீழாகக் கவிழ்ந்து,
திசை வெளியில் ஏன் சிதறிப் போய்விடவில்லை?

பராசக்தியின் ஆணை.
அவள் நமது தலைமீது கடல்வீழ்ந்து விடாதபடி ஆதரிக்கிறாள்.

அவள் திருநாமம் வாழ்க.
கடல் பெரிய ஏரி; விசாலமான குளம்; பெருங் கிணறு;
கிணறு நம் தலையிலே கவிழ்கிறதா?
அதுபற்றியே கடலும் கவிழவில்லை.
பராசக்தியின் ஆணை.

அவள் மண்ணிலே ஆகர்ஷணத் திறமையை நிறுத்தினாள்.
அது பொருள்களை நிலைப்படுத்துகின்றது.
மலை நமது தலைமேலே புரளவில்லை.
கடல் நமது தலைமேலே கவிழவில்லை.
ஊர்கள் கலைந்து போகவில்லை.
உலகம் எல்லா வகையிலும் இயல் பெறுகின்றது.

இஃதெல்லாம் அவளுடைய திருவருள்.
அவள் திருவருளை வாழ்த்துகின்றோம்.

*Ocean alone spreads the wind.
When the earth-ball is rotating so fast, why did not the ocean-water filling
the huge hollow pits, turn upside down and scatter off into the sky?*

*It is the command of ParaaShakti.
She supports it so that the ocean does not fall over our heads.*

Let her auspicious name be praised.

*Ocean is a big tank; a broad pool; huge well.
Does the well fall over our head?
Like that, the ocean also does not a fall upside down.
It is the command of ParaaShakti.*

*She placed the quality of gravity in the ground.
That keeps the objects stable.
The mountain does not roll over our heads.
Ocean does not fall upside down on us.
The cities did not scatter off.
The universe keeps going on in all manners.
All this is her auspicious grace.
We praise her auspicious grace.*

(2)

வெம்மை மிகுந்த பிரதேசங்களிலிருந்து
வெம்மை குன்றிய பிரதேசங்களுக்குக் காற்று ஓடிவருகின்றது.
அங்ஙனம், ஓடி வரும்போது காற்று
மேகங்களையும் ஓட்டிக் கொண்டு வருகிறது.
இவ்வண்ணம் நமக்கு வரும் மழை கடற் பாரிசங்களிலிருந்தே
வருகிறது.

காற்றே, உயிர்க் கடலிலிருந்து எங்களுக்கு நிறைய உயிர் மழை
கொண்டுவா. உனக்குத் தூபதீபங்கள் ஏற்றிவைக்கிறோம்.
வருணா, இந்திரா, நீவிர் வாழ்க.

இப்போது நல்ல மழை பெய்யும்படி அருள் புரிய வேண்டும்.

எங்களுடைய புலங்களெல்லாம் காய்ந்து போய்விட்டன.
சூட்டின் மிகுதியால் எங்கள் குழந்தைகளுக்கும் கன்று காலிகளுக்கும்
நோய் வருகிறது. அதனை மாற்றியருள வேண்டும்.

பகல் நேரங்களிலே அனல் பொறுக்க முடியவில்லை.
மனம் 'ஹா ஹா' வென்று பறக்கிறது.

பறவைகளெல்லாம் வாட்டமெய்தி நிழலுக்காகப்
பொந்துகளில் மறைந்து கிடக்கின்றன.
பல தினங்களாக, மாலைதோறும் மேகங்கள் வந்து கூடுகின்றன.

மேக மூட்டத்தால் காற்று நின்றுபோய்,
ஓரிலை கூட அசையாமல், புழுக்கம் கொடிதாக இருக்கிறது.
சிறிது பொழுது கழிந்தவுடன் பெரிய காற்றுக்கள் வந்து
மேகங்களை அடித்துத் துரத்திக்கொண்டு போகின்றன.
இப்படிப் பல நாட்களாக ஏமாந்து போகிறோம்.

இந்திரா, வருணா, அர்யமா, பகா, மித்திரா,
உங்கள் கருணையைப் பாடுகிறேன்.
எங்கள் தாபமெல்லாந் தீர்ந்து, உலகம் தழைக்குமாறு,
இன்ப மழை பெய்தல் வேண்டும்.

*The wind runs from areas which are very hot to areas which are less hot.
When it is running like this, the wind drives the clouds also.
The rain we get like this comes from the sea-side.
Wind! From the sea of life, bring us abundant life-rain.
We will light incense sticks and lamps for you.
Varuna!
Indra! May you be praised!
Please bless us to have good rains.
All our fields have dried up.
Our children and life-stock are getting ill because of the heat.
Please grace us and change this.
The heat cannot be borne in the day time.
Mind is jumping about screaming 'Haa Haa'!*

*All the birds are distressed and hiding in the holes.
From many days, the clouds collect in the evenings.
Because of the clouds, the wind stops blowing, a leaf also does not move; the
heat is terrible.
After a little time, huge winds blow and carry away the clouds.
We are getting disappointed like this from the past few days.*

*Indra! Varuna! Aryama! Bhaga! Mitra!
I sing about your compassion.
Let all our sufferings cease.
Let the world become prosperous.
Pour the rain of happiness.*

OM OM OM

PART FOUR

ஐகத் சித்திரம்
JAGAT CHITTIRAM

[WORLD SCENES; PERCEIVED SCENES]

(சிறுநாடகம்/SMALL PLAY)

Bharati walked towards his favorite lonely spot beside the hill, his Mother Kaali's temple. He lay down, relaxing on the grassy bed under a grove of trees.

He was thinking; just thinking as usual. His mind would think or imagine or remain silent!

His thoughts were not overflowing drain waters like that of an ordinary man. His thoughts rose from the 'Self-State' which was always as his identity. His bliss expressed itself as unblemished love for all, be it a deity in the temple or a donkey on the road.

He saw no differentiations between the Self and the world. He loved to think; he loved to imagine; he loved to love!

'His mind was never at rest from the time he took birth.

He could just keep on imagining beautiful things which took him away from all the regular turmoil of the world.

Imagination was his soul! And he loved to love anything and everything, be it a vice or virtue. He looked upon everyone with equal mind. He had no identity with his body at all. In his very young age, as he studied the Upanishads and other Advaitic scriptures, his 'I' had melted off. But no one knew about it of course.

He lived among a caste-mad crowd of stupid Brahmins who had no knowledge of anything but their age-old rotten mechanical observances of Brahminism. Not one even knew the true meaning of Gaayatri Mantra, the essence of Brahmin hood.

Bhaarati the realized Sage could never talk ordinary; never behave ordinary; never could think ordinary.

His mind overflowed with love; his mind melted in the beauty of the creation, be it a flower, or a smile of a child or the attractive glances of a woman. He was not a sensuous person; but saw the power and beauty of his Mother Shakti everywhere.

If Ramakrishna Paramahansa was mad after the Kaali of Dakshineshvar temple, Bharati was similarly mad about his mother Shakti dancing everywhere as the Supreme power of Brahman.

He had attained the 'state of the Self' long back in his youthful days by just a few hours of thinking and analyzing.

His profound words rising from the 'state of Self' were never understood by the people around him.

If Ramakrishna had been nicknamed 'Paagal' (insane) for seeing his mother in all females, this great man was nicknamed as 'Kirukkan' (crazy) for uttering profound words of the Upanishads in a simple language !

(This is the beauty of the blind and ignorant!

The moment a person gets sight and knowledge, he is thrown out as an idiot!

Otherwise how could they ever continue to survive happily in the dark dungeons of stupidity?)

முதல் காட்சி FIRST SCENE

இடம்-மலையடி வாரத்தில் ஒரு காளி கோயில்
நேரம்-நடுப்பகல்

Place: A Kaali temple under the hill.

Time: Mid-noon

Mostly Bharati spent his days wandering in the hillocks like an outcaste, as he never followed the rules laid for Brahmins.

This was one such day. The noon Sun was hot!

In the tank in front of the Kali temple, there was an arched floating Mantap. (a small structure which will float in the water).

A crow was crowing harshly.

Bharati's mind changed that sound into words!

What was the crow saying...?

காக்கையரசன்-(கோயிலை எதிர்த்த தடாகத்திக் இடையிலிருந்த தெப்ப மண்டபத்தின் உச்சியில் ஏறி உட்காந்து கொண்டு சூர்யனை நோக்கிச் சொல்லுகிறான்)

CROW KING: (seated on the top edge of the arched structure on the waters; was dressing the Sun.)

“எங்கோ வாழ்!

“ENGO VAAZH” “ENGO VAAZH”

It meant “Live somewhere” “Live somewhere”...

Was it taunting him?

He opened his eyes to see the crow.

It was looking at the Sun and crowing!

Oh!

Yes ! Sun was also ‘Live somewhere person’!

Sun was above all! Sun was necessary for the world to go on!

Sun was the representation of the Supreme which was necessary for the world to go on!

Sun was the representation of the witness consciousness within oneself!

He was truly “ENGO VAAZH” /“Live somewhere”/ Transcend all things!

‘Like me!’ Bharati sighed!

நீல மலைகள் நிரம்ப அழகியன. வானம் அழகியது.

வான் வெளி இனிது. வான் வெளியை மருவிய நின் னொளி

இனியவற்று ளெல்லாம் இனிது.

How beautiful the world was!

The bluish hills; blue sky; such an expanse of space containing all stars and planets; the sunlight which in an instant covered the entire world...!

Everything was so nice; so beautiful!

‘எங்கோ’ ‘எங்கோ’ எனவும்;அன்றி‘கிலுகிலு’ ‘கிலு கிலு’ எனவும்

‘கீக்கீ’ ‘கீக்கீ’ என்றும், ‘கேக்க’ ‘கேக்க’ ‘கேட்க கேட்க’ எனவும்;

‘கெக்கெக்கே’-குக்குக் குக்குக் குக்குக் குக்குக் குக்கூவே!’ என்றும்,

‘கீச்,கீச் கீச்,கீச்’ கிச,கிச,கிச,கீச்’ என்றும்; ‘ரங்க ரங்க’-

என்றும் பல்லாயிர வகையினில் இசைக்கும் குயில்களும்,
கிளிகளும், குலவு பல ஜாதிப்புட்களும் இனிய பூங்குரலுடையன.

And the birds made so many sounds!

“Engo Engo

“Kilu kilu

“Kikkee kikkee

“Kekka kekka

“Kukkuk kukkuk kukkuk kukkuk kukkukve

“Keech keech keech keech

“Kisu kisu kisu kisu keech

“Ranga ranga !

So pleasing to hear all the birds making all these noises simultaneously!

எனினும், இத்தனை யின்பத்தினிடையே உயிர்க்குலத்தின்
உளத்தே மாத்திரம் இன்ப முறவில்லை.

*So much happiness is around everyone as a gift from Mother Nature!
Why then is no one happy?*

இஃதென்னே!-

காக்கா! காக்கா! எங்கோ வாழ்?

Why is it so?

Kaakkaa! Kaakkaa! (Save ! Save!)

ENGO VAAZH!” (Live somewhere!)”

The crow seemed to say!

இதைக் கேட்டு, மற்றப் பகூதிகளெல்லாம் கத்துகின்றன:-

“ஆம், ஆம், ஆமாம், ஆமாம், ஆமாமடா! ஆமாமடா! ஆமாம்.
எங்கோவாழ். எங்கோ வாழ், நன்றாக உரைத்தாய்.

மனந்தான் சத்துரு.

வேறு நமக்குப் பகையே கிடையாது.

மனந்தான் நமக்குள்ளேயே உட்பகையா இருந்து கொண்டு

நம்மை வேரறுக்கிறது. அடுத்துக் கெடுக்கிறது.

மனந்தான் பகை. அதைக் கொத்துவோம் வாருங்கள்.
அதைக் கிழிப்போம் வாருங்கள்.
அதை வேட்டை யாடுவோம் வாருங்கள்.

“Yes! Yes! Yes indeed! Yes indeed! Yes! True! Well said”
All the birds commended the crow, hearing his words.

(So Bharati imagined)

“Mind is the enemy. There is no other enemy for us.
Mind alone sits inside us and cuts at our roots; stays near us and deceives us.
Mind is the enemy. Let us peck at it. Come. Let us hunt it out.
Come all of you.”

இரண்டாம் காட்சி SECOND SCENE

Bharati closed his eyes in the ensuing bliss of all these sounds which were like lullabies to his ever-thinking mind!

His mind started to ponder about the concept of Bhakti.
All that he read about Bhakti Literature came to his mind instantly.

And the most famous of all was ‘Naarada Bhakti Sutras’/ ‘Naarada’s dictum of Bhakti’!

‘Where would be this Naarada now?
In Heaven perhaps!
Maybe meeting Indra the Ruler of Gods perhaps!
And what would they both talk about?’

Bharati’s mind was instantly in a heaven where Indra was seated on a bejeweled throne. And a servant came in to announce the arrival of Naarada!

வானுலகம்-இந்திர சபை
Heaven-Indra’s courtroom

(தேவேந்திரன் கொலு வீற்றிருக்கிறான்)

Devendra is seated on his throne.

தேவ சேவகன்:- தேவ தேவா!

இந்திரன்:-சொல்.

தேவ சேவகன்:- வெளியே நாரதர் வந்து காத்திருக்கிறார்.
தங்களைத் தரிசிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்.

இந்திரன்:- வருக

(நாரதர் பாடிக்கொண்டு வருகிறார்)

“நாராயண,நாராயண,நாராயண,ஹரி,ஹரி,
நாராயண,நாராயண”

இந்திரன்:- நாரதரே! நாராயணன் எங்கிருக்கிறான்?

நாரதர்:- நீ அவனைப் பார்த்தது கிடையாதோ?

இந்திரன்:- கிடையாது.

நாரதர்:- சர்வ பூதங்களிலும் இருக்கிறான்.

இந்திரன்:-நரகத்திலிருக்கிறானா?

நாரதர்:- ஆம்.

இந்திரன்:- துன்பத்திலிருக்கிறானா?

நாரதர்:- ஆம்.

இந்திரன்:- மரணத்திலிருக்கிறானா?

நாரதர்:- ஆம்.

இந்திரன்:- உங்களுடைய சர்வ நாராயண சித்தாந்தத்தின் துணிவு யாது?

நாரதர்: எல்லா வஸ்துக்களும்,

எல்லா லோகங்களும்,

எல்லா நிலைமைகளும்

,எல்லாத் தன்மைகளும்,

எல்லா சக்திகளும்,

எல்லா ரூபங்களும்,

எல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று சமானம்.

இந்திரன்:- நீரும் கமுதையும் சமானந்தானா?

நாரதர்:- ஆம்.

இந்திரன்:- அமிருதபானமும் விஷபானமும் சமானமா?

நாரதர்:- ஆம்

இந்திரன்:- அசுரர்களும் தேவர்களும்,சமானமா?

நாரதர்:- ஆம்.

இந்திரன்:- ஞானமும்,அஞ்ஞானமும் சமானமா?

நாரதர்:- ஆம்

இந்திரன்:- சுகமும்,துக்கமும் சமானமா?

நாரதர்:- ஆம்

இந்திரன்:- அதெப்படி?

நாரதர்:- சர்வம் விஷ்ணுமயம் ஜகத்.

(பாடுகிறார்) நாராயண,நாராயண,நாராயண,நாராயண.

Servant-God: DevaDevaa! (God of Gods!)

Indra: Tell me!

Servant-God: Sage Naarada is waiting outside. He wants to see you.

Indra: Bring him in.

(Naarada enters singing)

Naaraayana Naaraayana Naaraayana Hari Hari..

(That is how Naarada will be; always singing the name of his favorite deity!

He saw everything as the essence of Naaraayana only!)

Indra: Naarada! Where is Naaraayana?

Naarada: Haven't you seen him?

Indra: No!

(He had seen Vishnu in the milk ocean. But Naarada's Naaraayana was different!)

Naarada: He is all the beings.

Indra: Is he in hell?

Naarada: Yes!

Indra: Is he in suffering also?

Naarada: Yes!

Indra: is he in death also?

Naarada: Yes! (All are just sounds with meaning. Naaraayana is the essence of all that is there!)

Indra: What is the essence of your theory that everything is Naaraayana?

Naarada: All the objects, all the worlds, all states, all natures, all powers, all forms, all are equal to each other.

Indra: Are you and the donkey the same?

Naarada: Yes!

(All are just pictures drawn on an empty canvas)

Indra: Is drinking nectar and drinking poison equal?

Naarada: Yes!

(Who lives? Who dies? Everything is Naaraayana!)

Indra: Are Gods and Asuras equal?

Naarada: Yes!

Indra: Does knowledge equal ignorance? How?

Naarada: Everything is nothing but Vishnu. (SARVAM VISHNUMAYAM JAGAT)

(In the state of Brahman, there is no ignorance or knowledge!)

(sings) Naaraayana Naaraayana Naaraayana Naaraayana...

மூன்றாம் காட்சி
THIRD SCENE

Bharati ponders!

'For Naarada his Naaraayana is not the four handed form of Vishnu lying on a serpent bed in the milk ocean!

For him, 'Self' is Naaraayana!

Brahman of Upanishads is the Naaraayana of Naarada!

Whereas Sages contemplating on Brahman remain in Samaadhi-state without perturbations, Naarada roams around all the three worlds, spreading the same knowledge, yet loving the Self as a deity.

If he did not keep the identity of Naarada, he would melt off in his Naaraayana, the Para Brahman!

I, Bharati also am like him; but in a different way!

For me, the entire Nature, the world, the beings, all the manifest forms of Brahman are - my adored deity, MahaaShakti.

I too love her as a form of Para Brahman!

What is wrong in loving Para Brahman as Naaraayana or Kaali!

No difference!

Names and forms have no meaning!'

Bharati's mind drifts into an unfathomable blissful state.

Time stands still.

Suddenly the varied shouts of birds bring him back to the earth scene!

His eyes still remain closed lingering in the silent bliss within.

Ears catch the unintelligible shouts of the birds and convert them into words for him. What are the birds saying?

இடம்:- மண்ணுலகத்தில் ஒரு மலையடிவாரத்தில்-ஒரு காளி

கோயிலுக்கெதிரே சோலையில்.

PLACE: in the earth; under a hillock; a Kali temple; in a grove of garden in front of it.

கிளி பாடுகிறது:- தைர்ய,தைர்ய,தைர்ய-

தன்மனப் பகையைக் கொன்று தாமோ குணத்தை வென்று

உள்ளக் கவலை யறுத்து

ஊக்கந்த தோளிற் பொறுத்து

மனதில் மகிழ்ச்சி கொண்டு

மயக்க மெல்லாம் விண்டு
 சந்தோஷத்தைப் பூண்டு
 தைர்யா ஹுக்கும் ஹுக்கும்!
 ஹுக்கும் ஹுக்கும்!
 ஆமடா,தோழா! ஆமாமடா
 எங்கோவா, எக்கோ வா!
 தைர்யா,தைர்யா,தைர்யா!

குயில்கள்:-சபாஷ்! சபாஷ்!சபாஷ்!

குருவிகள்:-‘டிர்ர்ர்ர்ர்ர்’,டிர்ர்ர்ர்’

நாகணவாய்:-‘ஜீவ,ஜீவ,ஜீவ,ஜீவ,ஜீவ,ஜீவ.

குருவிகள்:-சிவ,சிவ,சிவ,சிவ,சிவ,சிவா,சிவ,சிவா

காக்கை:-எங்கோ வாழ்!எங்கோ வாழ்!

கிளி:-கேளீர்,தோழர்களே!

இவ்வுலகத்தில் தற்கொலையைக் காட்டிலும் பெரிய குற்றம்
 வேறில்லை. தன்னைத்தான் மனத்தால் துன்புறுத்திக் கொள்வதைக்
 காட்டிலும் பெரிய பேதைமை வேறில்லை.

Parrot sings:

Thairya Thairya Thairya..... (courage courage courage)

Killing the enemy within,
 conquering the quality of Tamas,
 cutting off the distress in the mind,
 wearing mental-firmness on the shoulder,
 feeling happy in the mind,
 losing all delusion,
 adorned by bliss...!
 Hookkum! Hokkum!
 Yes friend!
 Yes indeed!

ENKO VAA (come to that space less place)
 EKKO VAA (somehow come there)
 Thairya Thairya Thairya... (courage courage courage)”

Cukkoos: Sabhaash! (Welldone)

Sparrows: Dirrrrrr Dirrrrr

Mynaas: Jeeva Jeevva Jeeva Jeeva Jeeva Jeeva...

Sparrows: Siva Siva Siva Siva Siva Sivaa, Siva, Sivaa...

Crow: “ENGO VAAZH” “ENGO VAAZH” (Live somewhere! Live somewhere!)

Parrot: Listen Friends!
 In this world, there is no greater sin than suicide.
 There is no foolishness than hurting oneself with one’s own mind.

காக்கை:- அக்கா!அக்கா!காவு!காவு!

குருவி:- கொட்டடா!கொட்டடா!கொட்டடா!

கிளி:- ஹூக்குக்கூ!

கிளி:- காதலைக் காட்டிலும் பெரிய இன்பம் வேறில்லை.

Not realizing the Self or not knowing one’s own identity is the worst type of suicide! Acting without self control and going after sense pleasures enslaved by the mind is the worst type of stupidity.

Crow: Akkaa!Akkaa! Kaavu! Kaavu!
 (True! Sister! Sister! Save Save!)

Sparrow: Kottaadaa! Kottaadaa! Kottaadaa!
 (Beat the Drums! Beat the Drums!)

Parrot: Hookukkuuu!
 (Yes! Yes!)

Parrot: There is nothing more blissful than love.

Bharati hears his own mind speaking through the parrot.

Love towards everyone is love towards the Self: or vice versa! Love is the synonym of bliss! – he thought!

அணிற் பிள்ளை:- ஹூக்கும்,ஹூக்கும்,ஹூக்கும்,ஹூக்கும்

பசு மாடு:- வெயிலைப்போல் அழகான பதார்த்தம் வேறில்லை.

Squirrel: Hookkum! Hookkum! Hookkum! Hookkum!

(Yes! Yes! Yes! Yes!)

Cow: There is nothing more beautiful than the hot sun.

So it appeared to say as it basked in the hot sun and bellowed in joy.

Bharati looks at the eyes of the cow! So Beautiful and soft!

The squirrel worded his thoughts.

அணில்:- பசுவே, இந்த மிக அழகிய வெயிலில்,

என் கண்ணுக்குப் புலப்படும் வஸ்துக்களுக்குள்ளே

உன் கண்ணைப்போல் அழகிய பொருள் பிறிதொன்றில்லை.

Squirrel: Hey cow!

In this beautiful Sunlight, among all the objects I see, there is nothing as beautiful as your eyes!

நாகணவாய்:- டுபுக்! பாட்டைக் காட்டிலும் ரசமான தொழில்

வேறில்லை.

Myna: DUBUK! There is no profession better than singing!

Bharati felt like singing in the ensuing joy at the sight of all these animals and birds and trees and Sun.

Myna seemed to say so!

எருமை மாடு:- பசுவி ஜாதிகளுக்குள்ள சந்தோஷமும், ஜீவ

ஆரவாரமும், ஆட்ட ஓட்டமும், இனிய குரலும், மிருக

ஜாதியாருக்கும், மனுஷ்ய ஜாதியாருக்கும் இல்லையே?

இதன்காரணம் யாது?

Buffalo: Birds are so happy; oozing with life; playing; enjoying; and singing so beautifully! But the humans and animals do not have these!

What is the reason?

(Bharati pondered!

'If happiness is so easy to get for everyone, why then, no one is happy?'

He let the chirping birds discuss it out.)

நாகணவாய்:- ஓபுக்! வெயில், காற்று, ஒளி, இவற்றின் தீண்டுதல் மிருக மனிதர்களைக் காட்டிலும் எங்களுக்கதிகம்.

எங்களுக்கு உடம்பு சிறிது.

ஆதலால் தீனி சொற்பம்;

அதைச் சிறிது சிறிதாக நெடுநேரம் தின்கிறோம்.

ஆதலால் எங்களுக்கு உணவின்பம் அதிகம்.

மிருக மனித ஜாதியார்களுக்குள் இருப்பதைக் காட்டிலும்

எங்களுக்குள்ளே காதலின்பம் அதிகம். ஆதலால் நாங்கள் அதிக

சந்தோஷமும், பாட்டும், நகைப்பும், கொஞ்சல் மொழிகளுமாகக்

காலங்கழிக்கிறோம்.

இருந்தாலும், கிளியரசு சொல்லியது போல காலனுக்குத் தூதனாகிய மனக்குறையென்னும் பேய், எங்கள் குலத்தையும்

அழித்துவிடத்தான் செய்கிறது.

அதற்கு நிவாரணம் தேடவேண்டும்.

கவலையைக் கொல்வோம், வாருங்கள்,

அதிருப்தியைக் கொத்துவோம், கொல்லுவோம்.

மற்றப் பகஷிகள்:- வாருங்கள், வாருங்கள், வாருங்கள்,

துயரத்தை அழிப்போம், கவலையைப்பழிப்போம்.

மகிழ்வோம், மகிழ்வோம், மகிழ்வோம்.

Myna: DUBUK!

Sunshine, wind; light contact our bodies more than the animal and human bodies!

Our bodies are small! We eat very less!

We eat our food very slowly little by little.

So we enjoy our food much more.

We have the bliss of mutual love more than the animal or human species.

So we are happier; we sing; we laugh; we speak loving words and thus spend our time in a pleasant manner.

Even then, as the parrot king said, we also have 'Dissatisfaction in the mind' the ghost, which is the messenger of 'Kaala' the God of Death; and it is going to destroy our species. We have to find a solution.

Let us kill the worry. Come.

Let us peck at the dissatisfaction. Let us kill it."

Other birds: Come. Come all of you! Come. Let us destroy the sadness. Let us blame the distress.

Let us be happy. Let us be happy. Let us be happy.

நான்காம் காட்சி

FOURTH SCENE

Bharati agreed!

'Yes! Man has no contentment! He wants more and more wealth; more and more sense pleasures.

He is greedy for everything!

He is always anxious and afraid of death and disease!

How can he be happy, if he does not get rid of the dissatisfaction from the mind!

If a man could be satisfied in his own Self as the Upanishads declare, then why would be unhappy?'

Bharati got up and slowly walked towards the sea shore.

Night had fallen. Moon was shining brightly.

Bharati reclined on a log of wood lying there and watched the play of waves.

இடம்:-கடற்கரை.

நேரம்:- நள்ளிரா; முழுநிலாப் பொழுது.

PLACE: Ocean beach

Time: Mid-night; full moon is shining

இரண்டு பாம்புகள் ஒரு பாலத்தடியே இருட்புதரினின்றும்
வெளிப்பட்டு நிலா வீசி ஒளிரும் மணல் மீது வருகின்றன.

He was pondering about the hatred, envy and all the negative qualities that
destroy a man's life.

Suddenly as if giving him a demonstration of his own thought, two snakes
came out of a bush, from under a bridge.

Sand shone like silver by the touch of moonlight.

The snakes had no eyes for that and all.

ஆண் பாம்பு:- உன்னுடன் கூடி வாழ்வதில் எனக்கின்பமில்லை.
உன்னால் எனது வாழ்நாள் விஷமயமாகிறது. உன்னாலேதான் என்
மனம் எப்போதும் அனலில் பட்ட புழுவைப் போலே துடித்துக்
கொண்டிருக்கிறது.

Male Snake: I am not happy living with you.

My life is ruined because of you.

Because of you my mind is always suffering like a worm caught in the fire!

பெண் பாம்பு:- உன்னுடன் கூடி வாழ்வதில் எனக்கின்பமில்லை.

உன்னால் எனது வாழ்நாள் நரகமாகிறது. உன்னால் என் மனம்
தழலிற்பட்ட புழுவைப்போல் இடையறாது துடிக்கிறது.

Female Snake: I am not happy living with you.

My life is hell because of you. Because of you, my mind is suffering
continuously like a worm fallen into hot embers.

ஆண் பாம்பு:- நான் உன்னைப் பகைக்கிறேன்.

பெண் பாம்பு:- நான் உன்னை விரோதிக்கிறேன்.

ஆண் பாம்பு:- நான் உன்னைக் கொல்லப் போகிறேன்.

பெண் பாம்பு:- நான் உன்னைக் கொல்லப் போகிறேன்.

Male Snake: I hate you.

Female Snake: I oppose you.

Male Snake: I am going to kill you.

Female Snake: I am going to kill you.

ஒன்றையொன்று கடித்து இரண்டு பாம்புகளும் மடிகின்றன.

Both of them bite each other and die.

'This is the scene of the world' - thinks Bharati and closes his eyes.

ஐந்தாம் காட்சி

FIFTH SCENE

Bharati is no more a man belonging to this earth now.
He is a young man named DevaDatta (a gift of God).

கடற்கரை

Ocean Beach

தேவ தத்தன் என்ற மனித இளைஞன்:-

நிலா இனியது; நீலவான் இனியது.

தெண்டிரைக் கடலின் சீர், ஒலி இனிய.

உலகம் நல்லது.

கடவுள் ஒளிப்பொருள்.

அறிவு கடவுள்.

அதனிலை மோகூழ்.

விடுதலைப் பட்டேன். அசுரரை வென்றேன்.

நானே கடவுள்.கடவுளே நான்.

காதலின்பத்தாற் கடவுள் நிலை பெற்றேன்.

DevaDatta speaks:
Moon is pleasant.
Blue sky is pleasant.
The rhythmic splashing noise of the waves is pleasant.
World is good.
God is made of light.
Knowledge is God.
That alone is liberation.
I am free.
I have conquered the Asuras. (senses)
I am God.
God alone is 'I'.
Through the bliss of love, I have attained the state of God.”

Silence!

Bharati is no more there!

Only Silence reigned as the Supreme, as ENGO VAAZH (Transcending everything)!

PART FIVE**காட்சி**

KAATSI

[SCENE]

These prose-works of Bharati are based on the style of Vedic hymns. He actually takes some of those Vedic deities; introduces them in the modern context; adds a little sugar of poetry of his own and eulogizes their value and worth.

Vedas call Brahman as Aanandam (Bliss).
So he first discusses the bliss in the world.

Later he praises the Goddess of Dawn (Ushaa), the friend of the world (Mitra/Sun) and other elements of Nature also.

As Vedic hymns are full of poetry, Bharati also takes the liberty of using poetry to describe them, in his own way.

This work is his way of describing Brahman like the Upanishads, hiding the truth in innocent words similar to them.

OM OM OM

முதற்கிளை: இன்பம்

FIRST BRANCH: BLISS

(1)

இவ்வுலகம் இனியது இதிலுள்ள வான் இனிமையுடைத்து;
காற்றும் இனிது. தீ இனிது. நீர் இனிது. நிலம் இனிது.

ஞாயிறு நன்று; திங்களும் நன்று. வானத்துச் சுடர்களெல்லாம் மிக இ
னியன.

மழை இனிது. மின்னல் இனிது. இடி இனிது.

கடல் இனிது, மலை இனிது காடுநன்று. ஆறுகள் இனியன.

உலோகமும், மரமும், செடியும், கொடியும், மலரும், காயும், கனியும் இ
னியன.

பறவைகள் இனிய. ஊர்வனவும் நல்லன. விலங்குகளெல்லாம் இனி
யவை,

நீர் வாழ்வனவும் நல்லன.

மனிதர் மிகவும் இனியர். ஆண் நன்று. பெண் இனிது. குழந்தை இன்பம்.

இளமை இனிது. முதுமை நன்று.

உயிர் நன்று. சாதல் இனிது.

What all give happiness? What all are pleasing?
Everthing!

This world is pleasant. The sky here is pleasing.
Wind is pleasing. Fire is pleasing. Water is pleasing. Land is pleasing.

Sun is good. Moon is good.
The sparks in the sky (stars) are all very pleasing.

Rain is pleasing. Lightning is pleasing. Thunder is pleasing.

Ocean is pleasing, hill is pleasing. Forest is good. Rivers are all pleasing.
Metal, tree, plant, creeper, flower, vegetable, fruit are all pleasing.

Birds are pleasing. The creeping worms are good. All the animals are
pleasing. All those that live are good.

Humans are pleasing. Man is good. Woman is good. Child is happiness.
Youth is pleasing. Old age is good.
Life is good. Death is pleasing.

(2)

உடல் நன்று. புலன்கள் மிகவும் இனியன.
உயிர் சுவையுடையது. மனம் தேன். அறிவு தேன்.
உணர்வு அமுதம். உணர்வே அமுதம். உணர்வு தெய்வம்.

Body is good. Senses are very pleasing. Life is tasty.
Mind is honey. Knowledge is honey.
Consciousness is nectar (immortal/deathless).
Consciousness alone is nectar.
Consciousness is Supreme divinity. (Brahman)

(3)

மனம் தெய்வம்.
சித்தம் தெய்வம்.
உயிர் தெய்வம்.
காடு,மலை, அருவி, ஆறு, கடல், நிலம், நீர், காற்று, தீ, வான், ஞாயிறு,
திங்கள், வானத்துச் சுடர்கள், எல்லாம் தெய்வங்கள்.
உலோகங்கள், மரங்கள்,செடிகள்,விலங்குகள், பறவைகள், ஊர்வன,
நீந்துவன,
மனிதர்- இவை அமுதங்கள்.

Mind is the Supreme divinity.
 Perceiving Consciousness (Chitta) is Supreme divinity.
 Life is Supreme divinity.

Everything is Brahman.

Forest, mountain, river, stream, ocean, land, water, sky, Sun, Moon, the sparks in the sky- all are the Supreme divinity.

Metals, trees, plants, animals, birds, crawling beings, aquatic beings, humans- all these are nectar (immortal as Brahman, the essence of all).

(4)

இவ்வுலகம் ஒன்று.

ஆண், பெண், மனிதர், தேவர், பாம்பு, பறவை, காற்று, கடல், உயிர், இறப்பு -இவையனைத்தும் ஒன்றே.

ஞாயிறு, வீட்டுச்சுவர், ஈ, மலை யருவி, குழல், கோமேதகம் - இவ்வனைத்தும் ஒன்றே.

இன்பம், துன்பம், பாட்டு, வண்ணான், குருவி, மின்னல்,பருத்தி, இஃதெல்லாம் ஒன்று.

மூடன், புலவன், இரும்பு, வெட்டுக்கிளி- இவை ஒரு பொருள்.

வேதம், கடல்மீன், புயற்காற்று, மல்லிகை மலர்- இவை ஒரு பொருளின் பல தோற்றம்.

உள்ள தெல்லாம் ஒரே பொருள்; ஒன்று.

இந்த ஒன்றின் பெயர் 'தான்';

'தானே'; தெய்வம்.

'தான்' அமுதம், இறவாதது.

This world is 'one'. (Brahman, the secondless)

Whatever he sights is Brahman! Is it not?

The list comes out in the names of the objects, his eyes fall upon.

Man, woman, humans, gods, snake, bird, life, death - all these are one only. Sun, wall of the house, fly, mountain stream, flute, Gomethaka (some cow-produce) – all these are one.

Happiness, sorrow, song, washer man, sparrow, lightning, cotton- all these are one.

Idiot, scholar, iron, dragon-fly – all are one thing.

Vedas, whale, storm, jasmine flower – all these are appearances of the one thing.

All names and forms are Brahman only!

All that is there is just That 'One' only; the one!

The name of this 'One' is 'Self', Supreme Divinity.

Self is immortal, deathless.

I am Brahman.

(5)

எல்லா உயிரும் இன்பமெய்துக. எல்லா உடலும் நோய் தீர்க.

எல்லா உணர்வும் ஒன்றாத லுணர்க.

'தான்' வாழ்க.

அமுதம் எப்போதும் இன்ப மாகுக.

Let all beings become happy.

Let all bodies be free of diseases.

Let all consciousness be understood to be joined as one.

Let the bliss of the Self be there.

Let nectar (immortal blissful Self) always give happiness.

Aananda is Brahman.

(6)

தெய்வங்களை வாழ்த்துகின்றோம்.

தெய்வங்கள் இன்பமெய்துக. அவை வாழ்க. அவை வெல்க.

தெய்வங்களே!

என்றும் விளங்குவீர்; என்றும் இன்ப மெய்துவீர்; என்றும் வாழ்வீர்;

என்றும் அருள் புரிவீர். எவற்றையும் காப்பீர்.

உமக்கு நன்று தெய்வங்களே!

எம்மை உண்பீர், எமக்கு உண வாவிர்,

உலகத்தை உண்பீர், உலகத்துக்கு உணவாவீ.

உமக்கு நன்று தெய்வங்களே!

காத்தல் இனிது, காக்கப் படுவதும் இனிது.

அழித்தல் நன்று, அழிக்கப்படுதலும் நன்று.

உண்பது நன்று, உண்ணப் படுதலும் நன்று.

சுவை நன்று, உயிர் நன்று, நன்று, நன்று.

Vedas eulogize many deities.

We will praise the Gods.

Let Gods be happy. Let them live.

Let them be victorious!

Hey Gods! Always shine forth. Always be happy. Always be there.

Always be graceful to us.

Protect all the beings.

We are grateful to you! Hey Gods!

We live for Gods! Gods live for us!

We both help each other and survive together.

Consume us. Be consumed by us. Be the food for the world.

We are grateful to you! Hey Gods!

Protecting is pleasing.

Getting protected is pleasing.

Destruction is good.
 Getting destroyed also is good.
 To eat is good. To be eaten also is good.
 Taste is good. Life is good.
 Good Good.

(7)

உணர்வே நீ வாழ்க.
 நீ ஒன்று, நீ ஒளி. நீ ஒன்று, நீ பல. நீ நட்பு, நீ பகை. உள்ளதும்,
 இல்லாததும் நீ. அறிவதும் அறியாததும் நீ. நன்றும், தீதும் நீ.
 நீ அமுதம், நீ சுவை. நீ நன்று. நீ இன்பம்.

Consciousness (Self)! May you live!
 You are one. You are light (Knowledge).

You are one. You are many.
 You are the single essence of all objects.

You are friendship. You are hatred.
 You are all the emotions- positive and negative.

You are that which is present and that which is absent.
 You are beyond the existence and non-existence level of objects.

You are that which is known and that which is not known.
 You are beyond knowledge and ignorance.

You are the good and the evil.
 You are beyond the good and bad of the world.

You are the nectar. (You are immortal/ changeless)
 You are taste. (You are the essence of all- 'Rasa'.)
 You are good. (You are Shivam/ auspiciousness.)
 You are happiness. (You are Aananda/ Bliss)

இரண்டாங் கிளை: புகழ்
SECOND BRANCH: GLORY

ஞாயிறு
SUN

(1)

ஒளி தருவது யாது? தீராத இளமையுடையது யாது?
வெய்யவன் யாவன்? இன்பம் எவனுடையது? மழை எவன்
தருகின்றான்?
கண் எவனுடையது? உணி எவன் தருகின்றான்? புகழ் எவன்
தருகின்றான்?
புகழ் எவனுக்குரியது? அறிவு எதுபோல் சுடரும்?
அறிவுத் தெய்வத்தின் கோயில் எது?
ஞாயிறு. அது நன்று.

What gives light?
What is ever youthful?
Who gives heat?
Whose is happiness?
Who gives rain?
Whose is the eye? Sight
Who gives food?

Who gives worthiness of praise? (Brahman)
Whose is all the praises? (Brahman)

What will knowledge shine like?
As the vision of Brahman

Which is the temple of the God of Knowledge?
Witness state of the Self which is the abode of knowledge

Sun! It is good!

(2)

நீ ஒளி , நீ சுடர், நீ விளக்கம், நீ காட்சி.
மின்னல், இரத்தினம், கனல், தீக் கொழுந்து- இவையெல்லாம் நினது
திகழ்ச்சி.
கண் நினது வீடு.

புகழ், வீரம்- இவை நினது லீலை.
அறிவு நின் குறி. அறிவின் குறி நீ.
நீ சுடுகின்றாய், வாழ்க.
நீ காட்டுகின்றாய், வாழ்க.
உயிர் தருகின்றாய், உடல் தருகின்றாய், வளர்க்கின்றாய்,
மாய்க்கின்றாய்,
நீர் தருகின்றாய், காற்றை வீசுகின்றாய், வாழ்க.

You are light.
You are burning flame.
You are the seen. (All that is perceived)

Lightning, precious stone, burning, blazing fire, - all these are your doings.

Eye is your abode.

Glory and valor – these are your sports.
Knowledge is your symbol.
You are the symbol of knowledge.

You are the symbol of Brahman, the principle of Knowledge.
Sun alone is prayed for in the Gaayatri Mantra

You burn. (As the Jeeva)
You be praised.

You reveal. (As Consciousness)
You be praised.

You give us the life.
You give us the body.

You make it grow.
 You destroy it.
 You give water.
 You blow the wind.
 You be praised!

(3)

வைகறையின் செம்மை இனிது.
 மலர்கள் போல நகைக்கும் உடைவா வாழ்க!

உடைய நாய்கள் தொழுகின்றோம்.
 அவள் திரு. அவள் விழிப்புத் தருகின்றாள். தெளிவு தருகின்றாள்.
 உயிர் தருகின்றாள். ஊக்கந் தருகின்றாள்.
 அழகு தருகின்றாள், கவிதை தருகின்றாள்,
 அவள் வாழ்க.

அவள் தேன்
 சித்த வண்டு அவளை விரும்புகின்றது.
 அவள் அமுதம், அவள் இறப்பதில்லை. வலிமையுடன்
 கலக்கின்றாள். வலிமைதான் அழகுடன் கலக்கும்,
 இனிமை மிகவும் பெரிது.

வட மேருவிலே பலவாகத் தொடர்ந்து தருவாள்.
 வானடியைச் சூழ நகைத்துத் திரிவாள்.
 அவளுடைய நகைப்புக்கள் வாழ்க.

தெற்கே நமக்கு ஒருத்தியாக வருகின்றாள், அன்பு மிகுதியால்.
 ஒன்று பலவினும் இனி தன்றோ?
 வைகறை நன்று. அதனை வாழ்த்துகின்றோம்.

The redness of the early sunrise time is pleasing.
 May Ushaa (Goddess of Dawn) who smiles like the flowers be praised!

The Saattvic state of the mind before the realization of the Self, is pleasing
 like Ushaa, the Goddess of Dawn.

We worship Ushaa.
 She is Goddess.
 She gives us the awakening.
 She gives clarity.
 She gives life.
 She gives encouragement.
 She gives beauty.
 She gives poem.
 May she be praised!

She is honey.
 The pure state of the mind before the rise of Brahman-state is blissful.

The mind-bee desires her.
 She is nectar. She does not die.

Goodness does not vanish off. It adds strength to the mind.

She unites with strength. Strength alone unites with beauty.
 The bliss of the union is great.

She rises in the Golden Meru Mountain in the God-world and will come as
 many and bless us.
 In Vedas, Ushaa is said to be many, totaling all the previous ones.
 Here it means, Goodness expresses in many ways.

She will wander under the sky laughing and sporting.
 May her laughter be praised!

Goodness gives unique happiness.

At South she comes to us singly, due to excessive affection for us.
 But in this world of mortals, she is only one deity.
 Better have the one good thought of liberation than master all virtues.

Is not one more pleasing than many?
That itself will take you to the Supreme state of Brahman beyond all the good
and bad.

Early morning is good.
Sattva that foretells the state of Self that will arise- is good.

We praise it.

(4)

நீ சுடுகின்றாய். நீ வருத்தந் தருகின்றாய்.
நீ விடாய் தருகின்றாய். சோர்வு தருகின்றாய். பசி தருகின்றாய்.
இவை இனியன.

நீ கடல்நீரை வற்றடிக்கிறாய். இனியமழை தருகின்றாய்.
வான வெளியிலே விளக்கேற்றுகிறாய். இருளைத் தின்று
விடுகின்றாய்.
நீ வாழ்க.

Brahman is everything that we feel.
You burn.
You give distress.
You give thirst.
You give fatigue.
You give hunger.
All these are pleasant.
because Brahman is the essence of all.

Brahman is the Sun of Knowledge!

You dry up the ocean water. (All attachments to the world)
You give pleasing rains. (Give the necessary help in the path of knowledge.)
You light up the sky. (You light up my intellect).
You devour the darkness. (You remove ignorance.)
May we praise you!

(5)

ஞாயிறே, இருளை என்ன செய்துவிட்டாய்?
 ஓட்டினாயா? கொன்றாயா? விழுங்கிவிட்டாயா?
 கட்டி முத்தமிட்டு நின் கதிர்களாகிய கைகளால் மறைத்துவிட்டாயா?
 இருள் நினக்குப் பகையா?
 இருள் நின் உணவுப் பொருளா?
 அது நின் காதலியா?
 இரவெல்லாம் நின்னைக் காணாத மயக்கத்தால் இருண்டிருந்ததா?
 நின்னைக் கண்டவுடன் நின்னொளி தானுங்கொண்டு நின்னைக்
 கலந்துவிட்டதா?
 நீங்கள் இருவரும் ஒருதாய் வயிற்றுக் குழந்தைகளா?
 முன்னும் பின்னுமாக வந்து உலகத்தைக் காக்கும்படி உங்கள் தாய்
 ஏவி யிருக்கிறாளா?
 உங்களுக்கு மரண மில்லையா?
 நீங்கள் அமுதமா?
 உங்களைப் புகழ்கின்றேன்,
 ஞாயிறே, உன்னைப் புகழ்கின்றேன்.

Knowledge destroys ignorance completely.

Hey Sun! What did you do to the darkness?
 Did you chase it away? Did you kill it? Did you devour it?
 Did you embrace her, kiss her and cover her up with your rays (hands)?
 Is darkness your enemy?
 Is darkness your food?
 Is darkness your beloved?
 Was she dark (hidden in the mind) because she did not see you all through
 the night?
 When she saw you, did it absorb your luster and got absorbed into you?
 Are you both the children of the same mother?
 Has your mother sent you to protect the world one after the other?
 Is there no death for you? Are you immortal?
 I praise you.
 Sun I praise you.

(6)

ஒளியே, நீ யார்? ஞாயிற்றின் மகளா?
அன்று, நீ ஞாயிற்றின் உயிர். அதன் தெய்வம்.

ஞாயிற்றினிடத்தே நின்னைத்தான் புகழ்கின்றோம்.
ஞாயிற்றின் வடிவம், உடல் நீ.
உயர் ஒளியே நீ எப்போது தோன்றியான்?
நின்னை யாவர் படைத்தனர்?
ஒளியே நீ யார்? உனதியல்பு யாது?

நீ அறிவின் மகள் போலும். அறிவுதான் தூங்கிக்கிடக்கும்.
தெளிவு நீ போலும். அறிவின் உடல் போலும்.
ஒளியே நினக்கு வானவெளி எத்தனை நாட் பழக்கம்?
உனக்கு அதனிடத்தே இவ்வகைப் பட்ட அன்பு யாது பற்றியது?
அதனுடன் நீ எப்படி இரண்டறக் கலக்கிறாய்?
உங்களையெல்லாம் படைத்தவள் வித்தைக்காரி.
அவள் மோஹினி. மாயக்காரி.
அவளைத் தொழுகின்றோம்.
ஒளியே, வாழ்க!

The perceiver of the perceived world we see is in essence Brahman, the Self!

Light! (Perceiver of the World/Aatman/Self)
Who are you?
Are you the daughter of Sun (Brahman)?
No, you are the life-essence of Sun; Sun's God.

We praise you alone, when we praise the Sun.
You are the shape, body of the Sun (Brahman).

Hey Supreme light! When did you appear?
Who created you?

Hey Light! Who are you? What is your nature?

You must be the daughter of knowledge.
Knowledge of the Self is hidden by the knowledge of the world.

(Self-) Knowledge will be sleeping.
You must be the clarity. (Clear vision of Truth)
You must be the body of knowledge.

Hey Light! How long have you known the sky (expanse of emptiness)?
What makes you have love towards it?
How do you mix it with completely?

The one who made you all is a magician. (Maayaa)
She is a deluding lady.
She is a trickster.
We praise her.
Hey light! Be praised!

(7)

ஞாயிறே! நின்னிடத்து ஒளி எங்ஙனம் நிற்கின்றது?
நீ அதனை உமிழ்கின்றாயா? அது நின்னைத் தின்னுகிறதா?
அன்றி, ஒளி தவிர நீ வேறோன்றுமில்லையா?

விளக்குத்திரி காற்றாகிச் சுடர் தருகின்றது.
காற்றுக்கும் சுடருக்கும் எவ்வகை உறவு?
காற்றின் வடிவே திரியென்றறிவோம்.
ஒளியின் வடிவே காற்றுப் போலும்.

ஒளியே நீ இனிமை.

Hey Sun! (Brahman)
How does the light (perceiver of the world/individual Self) stay in you?
Do you spit it?
Or does it devour you?
Or rather, are you not anything but light?

The wick of the lamp becomes a form of air and gives light.

Life is there because of Praana and we are aware of the world.

What is the relation between the air and flame?
(Praana and life)

The wick is the form of air.
(Life is Praana)

Air must be the form of light.
Praana is the form of individual consciousness.

Light! You are pleasing.

(8)

ஒளிக்கும் வெம்மைக்கும் எவ்வகை உறவு?
வெம்மை யேற ஒளி தோன்றும்.
வெம்மையைத் தொழுகின்றோம்.
வெம்மை ஒளியின் தாய். ஒளியின் முன்னுருவம்.
வெம்மையே, நீ தீ.
நீ தான் வீரத் தெய்வம்.
தீ தான் ஞாயிறு.

தீயின் இயல்பே ஒளி. தீ எரிக.
அதனிடத்தே நெய் பொழிகின்றோம். தீ எரிக.
அதனிடத்தே தசை பொழிகின்றோம். தீ எரிக .
அதனிடத்தே செந்நீர் பொழிகின்றோம். தீ எரிக.
அதற்கு வேள்வி செய்கின்றோம். தீ எரிக.

அறத் தீ, அறிவுத் தீ, உயிர்த் தீ,
விரதத் தீ, வேள்வித் தீ,
சினத் தீ, பகைமைத் தீ, கொடுமைத் தீ-
இவை யனைத்தையும் தொழுகின்றோம்.
இவற்றைக் காக்கின்றோம்.
இவற்றை ஆளுகின்றோம்.

தீயே நீ எமது உயிரின் தோழன.
உன்னை வாழ்த்துகின்றோம்.

நின்னைப்போல, எமதுயிர் நூறாண்டு வெம்மையும் சுடரும் தருக.
தீயே, நின்னைப்போல, எமதுள்ளம் சுடர்விடுக.
தீயே, நின்னைப்போல எமதறிவு கனலுக.

ஞாயிற்றினிடத்தே ,தீயே, நின்னைத்தான் போற்றுகிறோம்.
ஞாயிற்றுத் தெய்வமே, நின்னைப் புகழ்கின்றோம்,
நின்தொளி நன்று. நின் செயல் நன்று. நீ நன்று.

What is the relation between light and heat?
What is the relation between the Individual Self and suffering?

If heat is on the increase, light appears.
Life is a form of suffering only experienced by the individual Self.

We praise the heat.

Heat is the mother of light.
It is the previous state of light.

Heat! You are fire!
You are the deity of valor.
You are the Sun.

The nature of fire is light.
The suffering one is the individual Self, the essence of Brahman.

Let the fire burn.
We pour ghee (desires) into it.
Let the fire burn.
We pour flesh (work) into it.
Let the fire burn.
We pour blood (attachments) into it.
Let the fire burn.
We perform Sacrifices for it.
Let the fire burn.

We worship all these-
 fire of Dharma, fire of knowledge, fire of life, fire of asceticism, fire of
 anger, fire of hatred, fire of violence.
 We protect these. We control them.
 Fire! You alone are the friend of our life.
 We praise you.
 Like you, let our lives emanate heat and light.

Fire! Like you, let our mind rise in flames. (burn away)
 Fire! Like you, let our intellects be ablaze. (shine with knowledge)

Fire! We worship you alone in the Sun.
 Hey deity of the Sun, we praise you.
 Your light is good. Your action is good.
 You are good.

(9)

வானவெளி என்னும் பெண்ணை
 ஒளியென்னும் தேவன் மணந்திருக்கின்றான்.
 அவர்களுடைய கூட்டம் இனிது.
 இதனைக் காற்றுத்தேவன் கண்டான்.
 காற்று வலிமையுடையவன்.

இவன் வானவெளியைக் கலக்க விரும்பினான்.
 ஒளியை விரும்புவதுபோல வானவெளி இவனை விரும்பவில்லை.
 இவள் தனது பெருமையை ஊதிப் பறையடிக்கின்றான்.

வெளியும் ஒளியும் இரண்டு உயிர்கள் கலப்பதுபோல் கலந்தன.
 காற்றுத் தேவன் பொறாமை கொண்டான்.
 அவன் அமைதியின்றி உழலுகிறான்.
 அவன் சீறுகின்றான். புடைக்கின்றான்.
 குமுறுகின்றான். ஒலமிடுகின்றான்.
 சுழலுகின்றான். துடிக்கின்றான். ஓடுகின்றான்.
 எழுகின்றான். நிலையின்றிக் கலங்குகிறான்.

வெளியும் ஒளியும் மோனத்திலே கலந்து நகை செய்கின்றன.
 காற்றுத் தேவன் வலிமையுடையவன்.
 அவன் புகழ் பெரிது அப் புகழ் நன்று.
 ஆனால் வானவெளியும் ஒளியும் அவனிலும் சிறந்தன.

அவை மோனத்தில் கலந்து நித்தம் இன்புறுவன.
 அவை வெற்றியுடையன.
 ஞாயிறே, நீதான் ஒளித்தெய்வம்.
 நின்னையே வெளிப் பெண் நன்கு காதல் செய்கிறாள்.
 உங்கள் கூட்டம் மிக இனிது.
 நீவிர் வாழ்க.

Manifest Brahman consciousness appears as the world bound by time and space. The mind which cannot satiate its desire acts mad at all times.

The God named Light marries the woman called Sky.
 Their union is pleasing.
 This was seen by the God of Winds.
 Wind is very strong.

Wind wanted to unite with the sky.
 But the sky liked only the light and not the wind.
 He taints her greatness by blowing hard (making dust). (Rajas/ attachments, desires)

Sky and light united like two lives.
 World and Brahman are one; yet appear as two.

God of Wind (mind powered by Praana) was envious.
 He wanders without peace.
 He hisses; blows wildly; he grumbles; he laments aloud.
 He rolls; he shivers; he runs; he gets up; he suffers without a place to stay.
 Sky and Light unite together in silence and laugh.

God of wind is strong.
 His greatness is vast.
 His fault is good.
 But sky and light are greater than him.

They unite together in silence and remain happy always.
They are victorious.

Sun! You are the deity of light.
The sky-lady loves you alone.
Your union is very pleasing.
You both be praised!

(10)

ஞாயிறே, நின் முகத்தைப் பார்த்த பொருளெல்லாம் ஒளி
பெறுகின்றது.

பூமி, சந்திரன், செவ்வாய், புதன், சனி, வெள்ளி, வியாழன், யுரேனஸ்,
நெப்தியூன் முதலிய பல நூறு வீடுகள்-
இவை எல்லாம் நின் கதிர்கள் பட்ட மாத்திரத்திலே ஒளியுற நகை
செய்கின்றன.

தீப்பந்திலிருந்து பொறிகள் வீசுவது பேல
இவையெல்லாம் ஞாயிற்றிலிருந்து வெடித்த வெளிப்பட்டன
வென்பர்.

இவற்றைக் காலம் என்னும் கள்வன் மருவினான்.
இவை ஒளி குன்றிப் போயின;
ஒளி யிழந்தன வல்ல; குறைந்த ஒளி யுடையன.
ஒளியற்ற பொருள் சகத்திலே யில்லை.
இருளென்பது குறைந்த ஒளி.

செவ்வாய், புதன் முதலிய பெண்கள் ஞாயிற்றை வட்டமிடுகின்றன.
இவை தமத தந்தைமீது காதல் செலுத்துகின்றன.
அவன் மந்திரத்திலே கட்டுண்டவரை கடவாது சுழல்கின்றன.
அவனுடைய சக்தியெல்லையை என்றும் கடந்து செல்லமாட்டா.
அவன் எப்போதும் இவற்றை நோக்கி யிருக்கின்றான்.
அவனுடைய ஒளிய முகத்தில் உடல் முழுதும் நனையும்
பொருட்டாகவே

இவை உருளுகின்றன.

அவனொளியை இவை மலரிலும், நீரிலும், காற்றிலும்
பிடித்து வைத்துக்கொள்ளும்.

ஞாயிறு மிகச் சிறந்த தேவன்.

அவன் கைப்பட்ட இடமெல்லாம் உயிருண்டாகும்.

அவனையே மலர் விரும்புகின்றது.

இலைகள் அவனுடைய அழகிலே யோகமெய்தி யிருக்கின்றன.

அவனை நீரும், நிலமும், காற்றும், உகந்து களியுறும்.

அவனை வான் கவ்விக்கொள்ளும்.

அவனுக்கு மற்றெல்லாத் தேவரும் பணி செய்வர்.

அவன் புகழைப் பாடுவோம்.

அவன் புகழ் இனிது.

Sun! All objects which see your face get the shine.

All the objects we perceive exist because their essence is Brahman alone.

Earth, Moon, Mars, Mercury, Saturn, Venus, Uranus, Neptune, - so many
hundreds of houses- the moment your rays touch them, they laugh brightly.
All embodied beings exist because of the shine of Brahman.

They say that these all came out of the bursting Sun like sparks from a fire.

The thief called 'Time' rubbed them.

Their shine became less; they did not lose their shine.

All Jeevas became ignorant; but they did not lose their essence of Brahman.

They had less shine.

There is no object in the world that has no shine. (Essence of Brahman)

Darkness is less light. (Ignorance is lack of knowledge.)

Let us praise 'That' by the power of which, the Sun stays at his place and
protects the world!

The girls called Mars and Mercury go around the Sun.

They love their father.

He rotates as if controlled by a spell, without transgressing his limits.

His power will never cross the limits.
 He always keeps looking at them.
 They roll about, so that their whole bodies get drenched in his light.
 They will catch his light in flower, water, and wind.

Sun is a great God. (Supreme Deity/ Brahman)
 Wherever he touches, life appears.
 The flowers love only him.
 The leaves are in the state of trance Yoga absorbed in his beauty.
 Water, land, and wind like him and are happy.
 The sky grasps him.
 All the other Gods serve him.
 Let us praise him.
 His praise is pleasing.

(11)

புலவர்களே, அறிவுப் பொருள்களே, உயிர்களே, பூதங்களே,
 சத்திகளே,
 எல்லோரும் வருவீர்.
 ஞாயிற்றைத் துதிப்போம், வாருங்கள்.

அவன் நமக்கெல்லாம் துணை.
 அவன் மழை தருகின்றான். மழை நன்று.
 மழைத் தெய்வத்தை வாழ்த்துகின்றோம்.

ஞாயிறு வித்தை காட்டுகின்றான்.
 கடல் நீரைக் காற்றாக்கி மேலேகொண்டு போகின்றான்.
 அதனை மீளவும் நீராக்கும்படி காற்றை ஏவுகின்றான்.
 மழை இனிமையுறப் பெய்கின்றது.
 மழை பாடுகின்றது.
 அது பலகோடி தந்திகளுடையதோர் இசைக்கருவி.

வானத்திலிருந்து அமுதவயிரக்கோல்கள் விழுகின்றன.

பூமிப்பெண் விடாய் தீர்கிறாள்; குளிர்ச்சி பெறுகின்றாள்;

வெப்பத்தால் தண்மையும், தண்மையால் வெப்பமும் விளைகின்றன,
அனைத்தும் ஒன்றாதலால்.

வெப்பம் தவம். தண்மை யோகம்.
வெப்பம் ஆண். தண்மை பெண்.
வெப்பம் வலியது. தண்மை இனிது.
ஆணிலும் பெண் சிறந்ததன்றோ.
நாம் வெம்மைத் தெய்வத்தைப் புகழ்கின்றோம்.
அது வாழ்க.

Hey you scholars, learning sources, living beings, elements, powers!
All of you come!
Let us praise Sun.
Sun in the sky who gives us light and heat.

He is the support of us all.
He gives rains.
Rain is good.
Let us praise the deity of rain.

Sun makes magic.
He turns the sea water into air and takes it up.
He provokes the wind to make that into water again.
The rain pours down pleasing all.
Rain sings.
It is a musical instrument with crores of strings.
Diamond rods made of nectar fall down from the sky.

The earth lady is freed of thirst.
She becomes cool.

Heat produces coolness; coolness produces heat; as everything is the same.
Where is the differentiation in one second-less Brahman?

Heat is penance.
Coolness is Yoga (union with the Supreme).
After the hard penance one attains the cool state of the Self.

Heat is man.
Coolness is woman.
Heat is strong.
Coolness is pleasing.
Woman is greater than a man.
We praise the deity of heat.
Let it be praised.

(12)

நாம் வெம்மையைப் புகழ்கின்றோம்.

வெம்மைத் தெய்வமே, ஞாயிறே, ஒளிக்குன்றே,
அமுதமாகிய உயிரின் உலகமாகிய உடலிலே மீன்களாகத்
தோன்றும் விழிகளின் நாயகமே!
பூமியாகிய பெண்ணின் தந்தையாகிய காதலே,
வலிமையின் ஊற்றே, ஒளிமழையே, உயிர்க்கடலே!

சிவனென்னும் வேடன், சக்தியென்னும் குறத்தியை உலகமென்னும்
புளங் காக்கச் சொல்லிவைத்து விட்டுப்போன விளக்கே!

கண்ணென்னும் கள்வன் அறிவென்னும் தன்முகத்தை
மூடிவைத்திருக்கும்
ஒளியென்னும் திரையே, ஞாயிறே, நின்னைப் பரவுகின்றோம்,

மழையும் நின் மகள்; மண்ணும் நின் மகள்;
காற்றும் கடலும் கனலும் நின் மக்கள்;
வெளி நின் காதலி; இடியும் மின்னலும் நினது வேடிக்கை.
நீ தேவர்களுக்குத் தலைவன்.
நின்னைப் புகழ்கின்றோம்.

தேவர்களெல்லாம் ஒன்றே.
காண்பன வெல்லாம் அவருடல்.
கருதுவன அவருயிர்.
அவர்களுடைய தாய் அமுதம்.
அமுதமே தெய்வம்.

அமுதமே மெய்யொளி.
 அஃது ஆத்மா.
 அதனைப் புகழ்கின்றோம்.
 ஞாயிற்றின் புகழ் பேசுதல் நன்று.

We praise the heat.
 Hey deity of Heat! Sun! Heap of light!
 You are the Lord of the 'eyes which appear like fish in the body', (body)
 which is the world of the Jeeva (life-principle), (Jeeva) which is immortal!

Hey Love! You are the father of the Earth-lady!
 You are the stream of strength!
 You are the rain of light!
 You are the sea of life!

The hunter named Shiva ordered the mountain-girl (Kuratti) named Shakti
 to guard the field called the world and left you, the light burning!

The thief called Krishna has covered his face namely 'Knowledge' with you
 the screen of light!
 Hey Sun! We praise your glory!

Rain is also your daughter.
 Land is also your daughter.
 Wind, sea, flame are your children.
 Sky is your lover.
 Thunder and lightning are your amusements.
 You are the Lord of all Gods.
 We praise you.

All the Gods are one.
 All that is seen is the body of that God. (Brahman)
 All that is thought is the essence of that God. (Brahman)
 The Mother of that God is Immortality. (nectar)

Immortality is God.
 Immortality is the true essence.
 That is Self.
 We praise 'That'! It is good to glorify the Sun.

(13)

மழை பெய்கிறது. காற்றடிக்கின்றது.
 இடி குமுறுகின்றது. மின்னல் வெட்டுகின்றது.
 புலவர்களே, மின்னலைப் பாடுவோம் வாருங்கள்.
 மின்னல் ஒளித்தெய்வத்தின் ஒரு லீலை.
 ஒளித்தெய்வத்தின் ஒரு தோற்றம்.
 அதனை யவனர் வணங்கி ஒளி பெற்றனர்.
 மின்னலைத் தொழுகின்றோம்.
 அது நம்மறிவை ஒளியுறச் செய்க.
 மேகக் குழந்தைகள் மின்னற்பூச் சொரிகின்றன.
 மின்சக்தி இல்லாத இடமில்லை.
 எல்லாத் தெய்வங்களும் அங்ஙனமே.
 கருங்கல்லிலே, வெண்மணலிலே, பச்சை இலையிலே,
 செம்மலரிலே, நீல மேகத்திலே, காற்றிலே, வரையிலே -
 எங்கும் மின்சக்தி உறங்கிக் கிடக்கின்றது.
 அதனை போற்றுகின்றோம்.

நமது விழிகளிலே மின்னல் பிறந்திடுக.
 நமது நெஞ்சிலே மின்னல் விசிறிப் பாய்க.
 நமது வலக்கையிலே மின்னல் தோன்றுக.
 நமது பாட்டு மின்னலுடைத்தாகுக.
 நமது வாக்கு மின்போல் அடித்திடுக.

மின் மெலியதைக் கொல்லும்; வலியதிலே வலிமை சேர்க்கும்.
 அது நம் வலிமையை வளர்த்திடுக.

ஒளியை, மின்னலை, சுடரை, மணியை, ஞாயிற்றை, திங்களை,
 வானத்து வீடுகளை, மீன்களை-
 ஒளியுடைய அனைத்தையும் வாழ்த்துகின்றோம்.

அனைத்தையும் வாழ்த்துகின்றோம்.
 ஞாயிற்றை வாழ்த்துகின்றோம்.

Rains pour down; wind blows; thunder roars; lightning flashes.
 Aapa/Water; Vaayu /attachments; shabda /sound/names and forms; mind
 vibrations which continuously flash forth.

Hey scholars!

Let us praise the lightning (thought flashes).

The shine of the lightning is the sport of the deity of Light (Self).

It is one form of that deity of light.

The Greeks worshipped it and got the inner light.

We praise the lightning.

Let it make our intelligence shine forth.

The cloud children (potent desires) pour down lightning flowers (thoughts).

There is no place, where the power of lightning is not there.

So are the Gods!

In the black rock, in the white sand, in the green leaf, in the red flower, in
 the blue cloud, in the wind, in the horizon, - everywhere there is the power
 of lightning lying dormant.

Whatever we see is the mind appearing as all objects.

We praise that!

Let the lightning be produced in our eyes. (as sight)

Let the lightning flash in our minds. (as thoughts)

Let the lightning appear in our right hand. (as work)

Let our song be offered to the lightning. (as love)

Let our words beat up like the lightning. (be powerful)

Lightning kills the weak.

It strengthens the strength.

Let it increase our strength.

We praise the light, lightning, flame, the gem of the sky - the Sun, the Moon,
 the abodes in the sky, the fish (stars) - we praise all forms of light.

We praise Brahman which is the individual Self, the thoughts, the bound man of the world, the witness consciousness, the mind-principle, all the embodied beings, all the learning!

We praise all!

We praise the Sun! (Brahman)

OM OM OM